

ŠIA DIENĄ ŠIS RAŠTAS IŠSIPILDĖ

Tiesiog likite stovėti, jei norite, kol mes palenksime savo galvas maldos žodžiui.

2 Brangus Dangiškasis Tėve, mes esame dėkingi šį vakarą už dar vieną galimybę ateiti ir pristatyti šią šlovingą, nuostabią Jėzaus Kristaus Evangeliją. Mes dėkojame Tau už tai, kad Jis tebėra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Mes dėkojame Tau už šiuos žmones, kurie susirinko čia per šį šaltį, ir vis dar su dideliais lūkesčiais, žvelgdami, tikėdami, kad kažkas ypatingo mums bus duota iš Dievo. Mes ateiname su viltimi, Viešpatie, į kiekvieną susirinkimą. Mes dėkojame Tau už tarnavimus, vykčius bažnyčioje užvakar vakare; dėkojame Tau už tarnavimą čia, vakar vakare, ir už šiandieninį tarnavimą bažnyčioje. Dabar mes laukiame, ką Tu paruošei mums šį vakarą.

3 Tėve, mes žinome, kad kiekvienas, galintis pajudinti rankas, sugeba atversti Biblijos puslapius, bet yra tik Vienas, Kuris gali padaryti Ją gyvą ir tikrą, ir tai - Tu. Ir, Tėve, mes laukiame, kad Tu padarysi tai šį vakarą. Palaimink mus visais atžvilgiais. Mūsų širdys prisipildžiusios džiaugsmo, kai mes matome, kaip artėja laikas, kada mes susitiksim su Juo, akis į akį, su Tuo, kurį mes mylėjome ir dėl kurio gyvenome visus tuos metus.

4 Atėjo daug naujai atsivertusių, Viešpatie. Suprantant, kad didelis būrys, keturiasdešimt ar penkiasdešimt, turės būti pakrikštyti Tavo Vardu, ryte, iš vakar vykusio tarnavimo. O Dieve, prašome tęsk, mes meldžiame, kol kiekviena iš anksto numatyta Dievo Sėkla išvys Evangelijos Šviesą, ir ateis į kaimenę.

5 Mes prašome Tavęs, kad šį vakarą paslėptum mus už Žodžio; padarytum mus aklus pasaulio dalykams ir leistum mums pamatyti Jėzų. Tegul būna Atsimainymo kalno išgyvenimas tarp mūsų šį vakarą, kad mes nematytume jokio kito žmogaus, išskyrus Jėzų. Prašome to Jo Vardu, Jo šlovei ir Jo Evangelijos irodymui. Amen.

Galite sėstis.

6 Aš tik šiek tiek pasuksiu šį mikrofoną, ar šį stalą į šoną, jei galima, kad aš galėčiau matyti abi auditorijos puses. Aš manau, kad man pavyks sustatyti teisingai aplink čia. Gerai, minutėlę.

7 Mes sveikiname šį vakarą iš pagrindinės auditorijos čia, mūsų draugus Arizonoje, Kalifornijoje, Teksase ir visose Jungtinėse Valstijose, prisijungusius telefonu. Tai—tai vyksta visoje šalyje, telefonu, taigi mes tikime, kad Dievas palaimins mus.

8 Ar jums girdisi, ten gale auditorijos, kairėje? Gerai, dabar jie patikrins telefono sistemą, kad pažiūrėtų, ar ji gerai veikia.

9 Ar visi laimingi ši vakarą? [Susirinkimas sako: „Amen“ – Red.] Tai puiku! *Šioje* pusėje? [„Amen“.] Amen. Aš džiaugiuosi matydamas, kad visi patogiai sėdite.

10 Ir dabar rytoj vakare, jei minios ir toliau didės, jų taip pat bus ir tiesiogiai telefonu. Kaip ir ši vakarą. Aš manau, kad kai kurie iš jų yra ten, bažnyčioje.

11 Ir, rytoj ryte negalėsime turėti bažnyčioje tarnavimų, kadangi... ten bus floristė, kuri puoš bažnyčia dėl rytoj po pietų vykstančių vestuvių. Ir jie perkėlė rytinius tarnavimus į brolio Rudelio bažnyčia, vieną iš mūsų sąjungininkių, ir ten greitkelyje, 62. Ar buvo apie tai pranešta? [Brolis Nevilis sako: „Taip“ – Red.] Apie tai buvo pranešta. Ir, jeigu ten bus perpildyta, mes paimsime likusius ir pasiūsime kitą tarnautoją pas brolių Džiunior Džeksoną ir Klarksvilį. Priežastis, kodėl mes nusprendėme pas brolių Rudelį, todėl kad netoli, ir mes galime... ir mes pagalvojome, kad jums bus lengviau surasti. Ir tada mes kaip nors tuo pasirūpinsime. Ir, kad būtume užtikrinti, jog įvyks visi tie rytdienos krikštai, ir aš tikiuosi, kad rytojaus krikštui prisidės dar šimtas ar du. Ir taigi, rytoj vakare... .

12 Man niekada nepatinka iš anksto paskelbti tai, apie ką bus kalbama, bet vieną vakarą tarnavime, ar vieną dieną, aš noriu kalbėti tema: „*Kas Yra Šis Melkizedekas?*“ Kadangi, tai tema, kur aš manau, kad mes gyvename tokiaime laike, kai šie apreiškimai, apie kuriuos buvo keliamas klausimas per visus laikotarpius: „Kas yra šis Vaikinas?“ Ir aš tikiu, kad Dievas turi atsakymą, Kas Jis buvo. Vieni sakė, kad „kunigas“, kiti sakė, kad „karalius“, kai kurie... . Bet turi būti... .

13 Tol kol yra klausimas, turi būti ir teisingas atsakymas ir tą klausimą. Negali būti klausimo, ir kurį pirma nebūtų atsakymo.

14 Taigi, mes tikimės, kad Dievas palaimins mus ši vakarą iš Savojo Žodžio, kai mes Jį skaitysime.

15 Ir jūs turėjote... Bilis man pasakė, kad aš pasakyčiau jums, kad jūs tikrai puikiai bendradarbiaavote su žmonėmis čia, besidarbuojančiais automobilių pastatymo sistemoje, su policija ir visa kita. Tęskite tai ir toliau; tai labai, labai gerai.

16 Mes tikimės, kad ateis laikas, galbūt netolimoje ateityje, kai mes galėsime į miestą atsivežti palapinę ir pastatyti ją čia, aikštelėje, kur mes galėtume pasilikti ilgesniam laikui, galbūt trims ar keturioms savaitėms, prabudimui, nepertraukiamai. O čia mes vos susipažįstame vieni su kitais, ir tuomet mes turime atsisveikinti ir vėl išvykti. Bet aš norėčiau atvykti ir pasilikti išplėstinei kelionei, kur jūs galėtumėte pasilikti, kad mums nereikėtų uždaryti, vieną vakarą ar du, bet tiesiog pasilikti ir mokyti, dieną ir naktį, dieną ir naktį, ir taip toliau. Galbūt kas nors sugrįš namo, pašerti vištų, pamelžti karvių, ir sekančią

savaitę sugrižtų ir toliau dalyvautų tarnavime. Man—man tai patinka. Taigi, te Viešpats būna su jumis.

¹⁷ Dabar, prieš man išvykstant, galbūt sekmadienio rytą arba sekmadienio vakarą, ar dar kada nors, per vieną iš šių tarnavimų, aš žinau, kad jūs visi laukiate, kad išgirstumėte Žinios Tiesą apie „*Santuoka Ir Skyrības*“, kas yra viena iš didžiausių šios dienos problemų. Ir aš esu užtikrintas, kaip kad aš stoviu čia, aš tikiu, kad teisingas atsakymas yra Dievo Žodyje ir aš tikiu, kad būtent dėl to aš ir pažadėjau sugrižti.

¹⁸ Ir aš manau, žinodamas, kiek man žinoma, aš norėčiau turėti kitą tarnavimą čia, Džefersonvilyje, Velykų sekmadienį, ir mes. . . saulėtekio tarnavime, ir tuomet Velykų sekmadienį, ir Taigi mes paskelbsime apie tai iš anksto ir pabandydysime, jei įmanoma, gauti auditoriją, ar kur nors, sekmadieniui, galbūt susirinksime šeštadienį ir sekmadienį. Turiu skristi ir sugrižti, nes beveik laikas. . . Aš pirma turiu tai patikrinti su tvarkaraščiu, kurį aš turiu, ir su vienu iš mano—mano—mano maršrutų Kalifornijoje. Ir tuomet, iškart po to, aš turiu vykti į—į Afriką. Taigi palaikykite ryšį ir melskitės už mus.

¹⁹ Taigi, šį vakarą aš noriu atkreipti jūsų dėmesį į dalį Dievo Žodžio, kuris randasi Švento Luko 4-ame skyriuje. Tai prasideda nuo 4-o skyriaus 16-os eilutės, kur kalba Jėzus.

. . . *Šią dieną šis Žodis išsipildė jūsų ausyse.*

²⁰ Taigi, mes norime paimti iš Šito, išvadą apie tai, koks dinamiškas yra Dievo Žodis! Taigi, mes visi galime suvokti mechaniką, bet prireiks Dinamikos, kad Jis veiktų.

²¹ Mes galime suvokti, kokia yra mašinos, automobilio mechanika, bet tuomet prireiks dinamikos, kad ratai pradėtų veikti ir judėti.

²² Taigi, Jėzus sugrižo į—į Nazaretą, kur Jis buvo užaugęs. Toliau čia Raštuose mes randame, kad jie pasakė: „Mes girdėjome, kad Tu padarei *tą-ir-tą* Kafernaume. Dabar leisk mums pamatyti, kaip Tu darai tai čia, Savo tėviškėje“.

²³ Jėzus atsakė: „Pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje“. Ir, žinoma, ten, kur jūs užaugote, ir ten, kur žmonės pažįsta jus. Ir ten jau nuo pradžių Jis turėjo blogą vardą, kadangi Jis buvo gimęs be žemiškojo tėvo. Jie vadino Jį „nesantuokiniu vaiku“, kadangi Marija iš tikrųjų buvo nėščia, dar prieš jai oficialiai ištekant už Juozapo. Bet taip nėra, mes tai žinome, kad taip nėra.

²⁴ Ir pagal šią Rašto vietą, kas mane paskatino pažvelgti į tai, buvo kai kas, kas įvyko visai neseniai Finikse, Arizonoje. Tai buvo paskutinė tarnavimo diena, kurioje aš turėjau kalbėti Tarptautiniame Pilnosios Evangelijos verslininkų suvažiavime.

²⁵ Ir šiame suvažiavime pas mus buvo svečias, kuris buvo katalikų vyskupas, kuris yra—yra iš „Apaštališkosios Katalikų

chaldėjų apeigų bažnyčios; Didžiai Gerb. Džonas S. Stenlis, O.S.D“. Jis yra „Jungtinių Valstijų metropolito arkivyskupas“, Katalikų bažnyčioje. *Taip* atsitiko, kad tai buvo jo kortelė ir jo – ir jo adresas.

²⁶ Jis buvo atvykęs į svečius su Krikščionių Verslininkais, ir aš mačiau jį ten, dieną prieš tai. Ir kai aš kalbėjau, manau tai buvo šeštadienio vakare, ar šeštadienio ryte per pusryčius, ir aš. . . . Kai aš kalbėjau, jis vis stebėjo mane. Aš pagalvojau: „Tas žmogus tikrai nesutinka su viskuo, ką aš kalbu“. Ir, žinote, jūs galėjote – jūs galėjote tiesiog matyti jį; jis vis judino savo galvą aukštyn ir žemyn, bet aš nežinojau, kas tiksliai jį taip veikia.

²⁷ Taigi sekmadienio popietę, kai aš užlipau kalbėti, aš ketinau paimti savo temą apie „*Gimdymo Skausmai*“, kur Jėzus pasakė, kad „Kaip ir moteris gimdymo skausmuose“, ji kenčia gimdymo skausmus. Ir taigi, aš ruošiausi kalbėti apie tai, kaip temą „*Gimdymo Skausmai*“, kaip pasaulis dabar yra gimdymo skausmuose. Senas turi baigtis, kad galėtų gimti naujas; lygiai kaip sėkla, turi supūti, kad atneštų naują gyvybę.

²⁸ Ir kokie skausmai, gimdymo skausmai ištiko pasaulį! Per Pirmą Pasaulinį karą, ji patyrė siaubingą skausmą, nes jie turėjo nuodingąsias dujas ir kita, kurios beveik galėjo sunaikinti pasaulį. Ir Antrajame Pasauliniame kare ją ištiko kitas, stipresnis skausmas; jie turėjo didžiules aviacines bombas, ir taip pat atominę bombą. Ji neatlaikys dar vieno gimdymo skausmo. Su šiomis raketomis ir kitais dalykais šiandien, dar vienas karas išmes ją į kosmoso erdvę, nes dabar ji bus pagimdžiusi. Ir ten bus nauja žemė. Biblijoje pasakyta, kad bus.

²⁹ Per kiekvieną pranašo Žinią Izraelis patirdavo gimdymo skausmą, nes šie pranašai ateidavo į veiksmo vietą po to, kai teologai ir dvasininkai suteikdavo bažnyčiai organizacinį pavidalą. Ir kai pranašai ateidavo į veiksmo vietą su „*TAIP SAKO VIEŠPATS*“, jie supurtydavo tas bažnyčias, ir ji patirdavo gimdymo skausmą. Galiausiai ji turėjo gimdymo skausmus, kol ji pagimdė Evangelijos Sūnų, kuris buvo Pats Žodis, tapęs kūnu.

³⁰ Taip ir bažnyčia tikrai vėl yra gimdymo skausmuose ši vakarą, kad pagimdytų Sūnų, Dievo Sūnų, kuris vėl turi ateiti. Visi mūsų teologai, visos mūsų sistemos, visos mūsų denominacijos, supuvo tiesiai prieš mus. Taigi mes esame gimdymo skausmuose, ir Žinia iš Dievo visada įveda bažnyčią į dar stipresnius skausmus, bet po kurio laiko ji pagimdys Nuotaką. Tai Jėzui Kristui pagimdys Jo Nuotaką.

³¹ Ir tuomet, galvodamas, kad šis vyras taip stipriai nesutinka su manimi. Kai aš pakilau, kad pasakyčiau šį pamokslą, aš atsiverčiau Bibliją, kad surasti puslapį.

³² Ir mano žmona buvo ką tik man padovanojusi naują Bibliją, Kalėdų proga. Mano senajai Biblijai jau apie penkiolika metų, ir ji buvo jau beveik visiškai susidėvėjusi. Kiekvieną kartą ją

atsivertus, iš jos išskrisdavo puslapiai. Ir, bet aš tiesiog žinojau, kur rasti kiekvieną Rašto vietą, taigi aš atidžiai studijuoju šią Bibliją. Ir aš tiesiog pasiemiau naująją, kadangi anoji atrodė tokia susidėvėjusi, kad galėčiau eiti su ja į bažnyčia.

³³ Ir kai pradėjau atsiversti Švento Jono, kur buvo ši Rašto vieta, aš pradėjau skaityti 16-a skyrių, ir eilutės, kurios aš ieškojau, jos ten nebuvo. Taigi aš pagalvoju: „Keista!“ Aš dar kartą atsiverčiau; vis tiek jos ten nebuvo.

³⁴ Brolis Džekas Morė iš Šreveporto, Luizianos, mano artimas draugas, jis sėdėjo ten. Aš paklausiau: „Broli Džekai, ar tai yra Švento Jono 16?“

Jis atsakė: „Taip“.

³⁵ Ir šis katalikų kunigas pakilo iš savo vietos, iš maždaug šimto, ant pakylos sėdinčiųjų dvasininkų; priėjo prie manęs, su visais savo apdarais, chalatais ir kryžiais, ir taip toliau, priėjo tiesiai prie manęs. Jis tarė: „Mano sūnau, būk tvirtas. Dievas ruošiasi veiksmui“.

Aš pagalvoju: „Man tai sako katalikų kunigas?“

Jis pasakė: „Perskaityk tai iš mano Knygos“.

³⁶ Ir aš perskaičiau Rašto ištrauką iš jo Knygos, paemiau iš ten savo temą ir tęsiau pamokslauti savo pamokslą.

³⁷ Vėliau, kai aš baigiau, jis atsistojo po to, kai aš nueėjau, ir tarė: „Turi įvykti vienas dalykas. Po to, bažnyčia turi išeiti iš tos netvarkos, kurioje ji yra, arba mes turime išeiti iš tos netvarkos, kurioje yra bažnyčia“. Taigi, viena ar kita.

³⁸ Ir aš tą vakarą buvau pakeliui namo, atgal į Tusoną. Vaikai verkšleno, norėdami sumuštinio, ir aš sustojau nedidelėje stotelėje, kad nupirkti sumuštinį. Ir mano žmona pasakė: „Bili, aš niekada per visą savo gyvenimą nebuvau taip susinervinusi, matydama, kaip tu stovi ten ir vartai tą Bibliją“. Paklausė: „Argi tai tavęs nesutrikdė?“

³⁹ Aš atsakiau: „Ne“. Pasakiau: „Aš žinojau, kad ji kažkur ten yra. Jie tiesiog neturėjo to puslapio. Tai spausdinimo klaida“.

⁴⁰ Ir ji pasakė: „Pagalvojus, kad tai aš padovanojau tau tą Bibliją! Atrodė, kad visų žvilgsniai buvo nukreipti į mane“.

⁴¹ Ir aš tariau: „Na, ką tu galėjai padaryti. toje Biblijoje buvo spausdinimo klaida“. Aš pasakiau: „Jie tiesiog neįdėjo to puslapio“.

⁴² Na, aš nulipau ir dar kartą pažvelgiau ją, tiesiog tobula, kaip tik gali būti; bet 16-as skyrius užsibaigia, dalis, jo dalis maždaug apie tris colius nuo apačios, kitoje pusėje 17-as skyrius, lygiai taip pat. Ir, kadangi tai buvo nauja Biblija, tie du puslapiai buvo tiesiog sulipę kartu, ir aš skaičiau 17-ą skyrių, vietoje 16-o. „Na, - pasakiau, - viskas puiku. Tai dėl kažkokios priežasties“.

⁴³ Ir tiesiog taip aiškiai, kaip tik galima išgirsti koki nors balsą, man prakalbo Balsas, ir tarė: „Jis įžengė į Nazaretą, ten kur buvo užaugęs; ir įėjo į sinagogą, kaip Jis buvo įpratęs. Ir kunigas padavė Jam Raštus, kad perskaitytų, ir Jis perskaitė Izaijo 61. Ir kai Jis perskaitė Raštus, Jis atsisėdo; atidavė kunigui Bibliją, Knygą, ir atsisėdo. Visų susirinkusiųjų žvilgsniai buvo nukreipti į Jį. Iš Jo burnos sklido brangūs žodžiai. Ir Jis tarė: „Šią dieną šis Raštas išsipildė“.

„Šią dieną šis Raštas išsipildė“.

⁴⁴ Koks tikslus yra Raštas! Jeigu jūs atkreipsite dėmesį, tai yra Izaijo 61:1 iki 2, tai, iš kur skaitė mūsų Viešpats, Izaijo 61:1 iki 2. Bet viduryje 2-os eilutės, Izaijo 61, Jis sustojo. Ten, kur sakoma: „Viešpaties Dvasia yra ant Manęs; skelbti priimtinus metus“, tada Jis sustojo. Kodėl? Kita dalis, kad atnešti teismą, nebuvo skirta Jo pirmam atėjimui, bet Jo antrajam Atėjimui. Suprantate, nebuvo tam skirta. Kaip Raštai niekada neklysta! Jie visada yra tobuli. Jėzus sustojo kaip tik ten, kur sustojo Raštas, kadangi būtent tai turėjo būti įrodyta Jo dieną, dabar, pirmame atėjime. Antrame Atėjime Jis atneš teismą žemei; bet ne tuomet. Jis buvo, kad „skelbti priimtinus metus“.

⁴⁵ Atkreipkite dėmesį, Mesijas stovi ant pakylės, kad sutapatintų Save su tam laikotarpiui pažadētu Žodžiu. Kaip keista, Mesijas stovi priešais bažnyčia! Ir pažvelkite į šiuos brangius Žodžius, kai Jis čia sako: „Skelbti priimtinus metus“.

⁴⁶ „Priimtini metai“, kaip mes visi žinome, kaip Biblijos skaitytojai, kad tai buvo „jubiliejaus metai“. Tai, kai visi vergai ir kaliniai, kas jie bebuvo, buvo paimti, į kalėjimą; ir turėjo atiduoti sūnų, kad sumokėtų skolą; ar dukterį, kad sumokėtų skolą, [Tuščia vieta juostoje—Red.] ir jie buvo vergovėje. Nesvarbu, kiek laiko jie išbuvo vergovėje ar kiek laiko jie turėjo ten būti; kai ateidavo tie jubiliejaus metams, kai nuskambėdavo trimitas, kiekvienas žmogus galėjo išeiti į laisvę, jeigu jis norėjo būti laisvas. [Tuščia vieta juostoje.] Jūs esate laisvas. Jūs daugiau nesate vergas.

⁴⁷ Bet jeigu jūs norite likti vergu, tuomet jus nuvedavo į šventyklą, pastatydavo prie šventyklos stulpo, ir jie paimdavo ylą ir pradurdavo skylę jūsų ausyje, ir tuomet jūs turėjote tarnauti tam vergų šeimininkui visas likusias savo dienas.

⁴⁸ Koks tai puikus Jėzaus Kristaus Evangelijos pavyzdys! Kai Ji buvo pamokslaujama priimtinu laiku, ir Jubiliejaus metu; bet kuris, nesvarbu, kas jūs esate, kokios spalvos jūs esate, kokiai denominacijai jūs priklausote, kaip giliai esate nugrimzdęs nuodėmėje ar kas su jumis netvarkoje; jūs galite būti laisvas, kai jūs girdite Evangelijos trimitą. Jūs esate laisvas!

⁴⁹ Bet jeigu jūs atsuksite nugarą Žinia ir atsisakote Jos klausytis, atkreipkite dėmesį, jums bus su yla pradurta ausis. Tai reiškia, sakykime, kad jūs peržengėte ribą tarp malonės ir

teismo, ir jūs daugiau jau niekada nebeišgirsite Evangelijos. Jūs niekur toliau nepajudėsite. Jūs turėsite būti tos sistemos, kurioje esate, vergu, iki pat savo dienų pabaigos, jeigu jūs atsisakote klausytis tuo priimtiniu metu.

⁵⁰ Dabar, kita jos dalis, kaip aš ir sakiau, nereikalavo atsakymo, kadangi šis ateinantis Mesijas, dabartiniu laiku, Jis atneš teisumą.

⁵¹ Taigi, kaip tie žmonės nesugebėjo pamatyti, kas Jis buvo? Kaip jie galėjo tai praleisti? Kaip tai galėjo būti, kai tai buvo taip aiškiai paskelbta ir parodyta? Kaip jie galėjo tai praleisti? Kai Jis . . .

⁵² Koks Žodis! Pagalvokite apie tai, „Šią dieną šis Raštas išsipildė prieš jūsų akis“. Kas tai pasakė? Pats Dievas, Kuris yra Savo Paties Žodžio išaiškintojas. „Šią dieną šis Raštas išsipildė“. Pats Mesijas, stovėjo susirinkimo akivaizdoje ir skaitė Žodį iš Biblijos, kuris susijęs su Juo Pačiu, ir tuomet sakydamas: „Šiandien šis Raštas išsipildė“, o jie vis tiek nesugebėjo To pamatyti.

⁵³ Kokia tai būtų buvusi tragedija, bet tai įvyko. Taip nutiko daugelį kartų. Kaip tai galėjo atsitikti? Žinoma, kaip tai buvo ir kitais laikais, tikint žmogaus išaiškinamu Žodžiu. Štai kas visa tai sukėlė. Tų dienų tikintieji, taip vadinami tikintieji, priimdami išaiškinimą to, ką kunigas pasakė apie Raštą. Todėl Jėzus, nepriklausydamas jokiai jų kategorijai ar jų draugijoms, Jis buvo išmestas iš jų draugijos.

⁵⁴ Ir, todėl jie negalėjo Jo sutapatinti su jais, kadangi Jis buvo kitoks nei jie. Jėzaus Kristaus Asmenybė buvo tokia unikali, kad nė vienas negalėjo praleisti nepastebėjęs, jog tai buvo Dievo Sūnus, kadangi Jis tobulai atitiko Raštą, parašytą apie Jį.

⁵⁵ Štai kokiū būdu yra atpažįstamas bet kuris krikščionis, kai jo gyvenimas atitinka tuos dalykus, kuriuos krikščionis turėtų daryti.

⁵⁶ Kaip Jis galėjo stovėti ten ir sakyti: „Šią dieną šis Raštas išsipildė tiesiai prieš jūsų akis!“ Kaip akivaizdžiai, kaip aiškiai, ir vis dėlto tie žmonės nesuprato. Kodėl? Todėl, kad jie priėmė kažkokį tai kunigų išaiškinimą, kurio jie klausėsi.

⁵⁷ Ir istorija visada kartojasi. Ir Šventas Raštas turi sudėtinę To prasmę, ir sudėtinį apreiškimą.

⁵⁸ Pavyzdžiui, kaip ir sakoma Biblijoje, kad „Iš Egipto Aš pašaukiau savo Sūnų“, - turint omenyje Jėzų. Peržvelkite su tuo susijusias paraštes ir jūs sužinosite, kad tai taip pat kalbama apie Jokūbą, tas pats Raštas. Jėzus buvo Jo didžiu Sūnumi. Jokūbas buvo Jo sūnumi, kurį Jis pašaukė iš Egipto, ką nurodo Skofildo nuoroda ir visos kitos nuorodos nurodo į tai, kadangi buvo nurodoma būtent į šią Rašto vietą. Taigi, yra dvigubas

atsakymas; jis atsako Jokūbui, kuris buvo pašauktas, ir Jėzui, kuris buvo pašauktas.

⁵⁹ Taip yra ir šiandien! Tai dėl to, kad mes esame tokioje maišatyje, kurioje esame, ir žmonės nesugeba pamatyti Dievo Tiesos, kadangi yra per daug žmogaus sukurtų Dievo Žodžio išaiškinimų. Dievui nereikia, kad kas nors išaiškintų Jo Žodį. Jis Pats išaiškina Save.

⁶⁰ Pradžioje Dievas tarė: „Tebūnie šviesa“, - ir buvo šviesa. Tam nereikia išaiškinimo.

⁶¹ Jis pasakė: „Mergelė pastos“, - ir ji pastojo. Tam nereikia jokio išaiškinimo.

⁶² Kai... Dievas išaiškina Savąjį Žodį - kai Jis įrodo ir patvirtina, kad Tai ir yra. Tai Jo išaiškinimas, išpildant Tai. Štai kur yra Dievo išaiškinimas, kai Jis išpildo Savąjį Žodį. Jis išaiškina Jį jums.

⁶³ Tarsi jeigu ten niekada nebūtų buvę šviesos, ir Jis tarė: „Tebūnie šviesa“, - ir atsirado, tam nereikia niekieno išaiškinimo.

⁶⁴ Bet mes turime žmogaus skurtas sistemas, įmaišytas į Jį, ir, kai jūs tai darome, jūs—jūs patraukiate Jį. Visada taip buvo.

⁶⁵ Bet aš vis dar galvoju, kaip tai turėjo būti išpūdinga. Pagalvokite apie tai, Mesijas! Kodėl jie nesugebėjo Jo pamatyti? Todėl, kad jų vadovai, kurie turėjo Jį pažinti, kurie turėjo išmanyti Raštus, kurie turėjo suprasti Raštus, jie sumenkino šį Žmogų ir pasakė: „Visų pirma, Jis yra nesantuokinis vaikas. Mes Tuo nepatikėsime“.

⁶⁶ Po daugelio metų - mes tuo netikime. Mes mirtume, jeigu mums tektų pasakyti, kad Jis buvo iš mergelės gimęs Sūnus.

⁶⁷ Ir vieną dieną bus taip, kad dėl tų pačių dalykų, kuriuos mes matome Jehovą darant šiandien, žmonės ateinančiais amžiais, jei tokių dar bus, mirs už tai, apie ką mes šiandien kalbame. Jums teks, kai ateis žvėries ženklas, ir jums nebus leista pamokslauti Evangelijos štai tokiu būdu. Kai sueis kartu didinga bažnyčių sąjunga, kuri jau dabar renkasi pasaulinei bažnyčiai, dėl Jos, jums teks savo liudijimą užantspauduoti savo paties gyvybe.

⁶⁸ Jūs turite tikėti Ja dabar. Jei tie kunigai, kurie Jį pasmerkę, galėtų pakilti, jie nepasmerktų Jo. „Bet, - jūs sakote, - jei aš būčiau ten buvęs, aš būčiau padaręs tai-ir-tai“. Na, tai nebuvo jūsų laikotarpis. Bet, šis yra jūsų laikotarpis - tai šis laikas.

Jūs sakote: „Na, jeigu Jis būtų buvęs čia!“

⁶⁹ Biblijoje pasakyta: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“, tas pats, taigi Jis yra čia. Bet, Jis yra čia. Kaip šis pasaulis tapo civilizutas, tapo didingesnis ir labiau išsimokslinęs, Jis yra čia Dvasios pavidalu, kurio jie negali nužudyti ar numarinti. Jis jau kartą mirė; Jis nebegali mirti

dar kartą. Jis turėjo tapti kūnu, kad Dievas galėtų mirti kūne, už nuodėmę. Tačiau šį kartą Jis niekada negalės mirti; Jis - Šventoji Dvasia.

⁷⁰ Taigi, tik pagalvokite, kaip jie išstatė tuos dalykus prieš Jį! Kitas dalykas, kad Jis neprisijungė nei prie vienu iš jų. Tuomet, suprantate, Jis buvo laikomas blogu žmogumi. Jis neprisijungė prie jų—jų organizacijų, neprisijungė prie jų kunigystės, ir Jis neturėjo nieko bendro su tuo. Ir tuomet, be viso to, Jis dar bandė sugriauti tai, ką jie buvo sukūrę.

⁷¹ Jis įėjo į šventyklą. Mes vadiname Jį romiu Žmogumi; Jis ir buvo, tačiau daugelį kartų mes neteisingai suprantame, kas yra romumas.

⁷² Jis buvo užjaučiantis Žmogus, bet taigi, mes kartais nesugebame suprasti, kas yra užuojauta. Ne žmogiškas gailestis, tai ne užuojauta. Bet, *užuojauta* yra „vykdymas Dievo valios“.

⁷³ Jis praėjo pro Betezdos baseiną, pro vartus. Ten gulėjo žmonės, daugybė jų. Daugybė, nėra konkretaus skaičius. Bet ten gulėjo daugybė žmonių: raišų, aklų, luošų, nesveikų. Ir Jis visada turėjo užuojautą žmonėms. Ir Jis priėjo prie vieno asmens, kuris nebuvo nei raišas, nei aklas, nei luošas, nei nesveikas; gal turėjo prostatos problemą, galbūt jis turėjo kokią tai nedidelę negalią, dėl kurios turėjo sutrikimų. Jis tai turėjo trisdešimt aštuonis metus. Tai neturėjo jam trukdyti, neturėjo jo nužudyti. Jis gulėjo ant gulto. Ir Jis paklausė: „Ar nori būti sveikas?“

⁷⁴ Vyras atsakė: „Aš neturiu, kas nuleistų mane į vandenį, bet kol aš ateinu, na, kažkas išengia pirma manęs“. Suprantate, jis galėjo vaikščioti, jis galėjo matyti, jis galėjo apsidairyti, bet tiesiog jis buvo silpnas.

⁷⁵ Ir Jėzus jam tarė: „Kelkis. Pasiimk savo gultą ir eik į savo namus“. Ir Jėzų dėl to klausinėjo, pamenate, nes Rašte taip pasakyta.

⁷⁶ Nenuostabu! Jeigu Jis šį vakarą ateitų į Džefersonvilį ir padarytų kažką panašaus, jie vis tiek kalbėtų apie Jį.

⁷⁷ Bet atminkite, Jiš atėjo padaryti vieno dalyko, tai - Dievo valios. Taigi, tai yra Švento Jono 5:19, jūs rasite atsakymą. Jis pasakė: „Iš tiesų, iš tiesų, Aš sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš Savęs; bet tai, ką mato Tėvą darant, tai daro ir Sūnus“.

⁷⁸ Taigi, jie turėjo žinoti, kad tai buvo Mozės pranašystės patvirtinimas: „Nes Viešpats, jūsų Dievas, prikels jums pranašą, panašų į mane“.

⁷⁹ Ar jūs atkreipėte dėmesį, kai Jis pamatė vyrą, Jis pasakė... Jėzus žinojo, kad jis tokioje būklėje buvo jau daugelį metų. Suprantate, būdamas Pranašu, Jis pamatė šį vyrą, esantį tokioje būklėje; ir nuėjo ten, skynėsi—skynėsi Sau kelią per tuos žmones, prasibraudamas pro minią, kol Jis surado tą konkretų žmogų.

⁸⁰ Praėjo pro raišus, luošus, aklus ir nesveikus, tačiau Žmogus pilnas užuojautos. Bet, *užuojauta* yra „Dievo valios vykdymas“.

⁸¹ Taigi, mes randame Jį, kad Jis neprisijungė prie jų, Jis neturėjo nieko bendro jų gretose, tuomet Jis buvo atstumtasis. Jis neturėjo jokių. . .

⁸² Šalia to, vieną dieną Jis nuėjo į šventyklą. Žmogus įėjo ten, ir rado Dievo namus užterštus, kaip ir šiandien. Jie pirko, pardavinėjo, keitė pinigus. Ir Jis apvertė pinigų stalus; paėmęs virves, supynė jas, ir išvarė pinigų keitėjus iš šventyklos. Ir žvelgė į juos su pykčiu, pasakė: „Parašyta, - aleliuja, - Mano Tėvo namai yra maldos namai; o jūs pavertėte juos plėšikų buveine. Ir jūs, su savo tradicijomis, padarėte Dievo įsakymus negaliojančiais“.

⁸³ O, argi galėtų tokia grupelė kada nors patikėti Juo? Ne, pone. Jie kaip kiaulės skendėjo visuomenės purve ir tos dienos nešvaroje, kol jie buvo taip dvasiškai sušalę, kad jie negalėjo pajusti Visagalio Dievo Galybės viršėjų. Nenuostabu, kad nedidukė moteris galėjo paliesti Jo drabužių ir išgyti nuo To; ir girtas kareivis galėjo spjauti Jam į veidą ir nepajusti jokios jėgos! Priklauso nuo to, kaip jūs į Tai žiūrite. Priklauso nuo to, ko jūs ieškote. Kai jūs einate į bažnyčią, priklauso nuo to, ko jūs ieškote.

⁸⁴ Taigi, mes matome Jį stovintį ten. Be abejonės, kad žmonės jau buvo jį išpėję, išpėjo. . . kunigas išpėjo žmones: „Taigi, Jis ateis čia kitą savaitę, ir kai Jis ateis, jūs neklausykite Jo. Taigi, jūs galite nueiti ir sėdėti čia, bet nekreipkite jokio dėmesio į tai, ką Jis sako, kadangi Jis nepriklauso mūsų grupei. Jis yra atstumtasis. Jis neturi draugijos kortelės. Jis netgi su Savimi neturi organizacijos dokumento. Jis neturi nieko panašaus“.

„Kas Jis?“

⁸⁵ „Kažkoks persimetėlis, kuris gimė kaip nesantuokinis, čia dailidės namuose, motina pastojo su Juo, prieš jiems susituokiant, ir jie bando paslėpti tai kažkokiu tai antgamtiškumu.“

⁸⁶ „Mes žinome, kai ateis Mesijas, Jis nusileis Dangaus koridoriais ir nuėjęs pas mūsų vyriausiąjį kunigą, pasakys: „Stai aš, Kajafai“. Bet mes sužinome, kad Jis atėjo ne tokiu būdu, kadangi Žodyje buvo taip nebuvo parašyta. Tai buvo žmogaus sukurta tradicija, kur jie patikėjo tuo.“

⁸⁷ Žodyje buvo pasakyta, kad Jis ateis būtent taip, kaip Jis ir atėjo. Ir štai Jis stovėjo, skaitydamas Žodį ir sakydamas jiems: „Šią dieną šis Raštas išsipildė jūsų akyse“. Ir vis tiek jie nesugebėjo Jo pamatyti ir atpažinti, kaip jie tai padarė ir kitais laikotarpiais.

⁸⁸ Nojus galėjo pasakyti tą patį, tą dieną kai jis įėjo į arką ir durys užsidarė. Mozė galėjo atidaryti tą langą arkos viršuje, pažvelgti į susirinkimą. . . Prisiminkite, tai Dievas uždarė duris.

Ir jis galėjo pasakyti: „Šią dieną šis Raštas išsipildė jūsų akyse“, - bet tuomet jiems tai buvo per vėlu. Jis pamokslavo šimta dvidešimt metų, mėgindamas juos atvesti į tą laivą, kurį jis pastatė, sakydamas jiems, kad Rašte pasakyta: „TAIP SAKO VIEŠPATS, līs lietus“, - bet jie per ilgai laukė. Bet Nojus galėjo lengvai pasakyti: „Šiandien, šią dieną, Raštas išsipildė“.

⁸⁹ Mozė, tą pačią dieną, kai ant Sinajaus kalno nužengė ugnies Stulpas ir patvirtino jo liudijimą, Mozė galėjo pasakyti: „Šią dieną šis Raštas išsipildė“.

⁹⁰ Mozė, žinote, buvo Dievo pašauktas vyras, pranašas. Ir būdamas pašauktas, būdamas pranašu, jis turėjo patirti antgamtinį išgyvenimą. Kad taptų pranašu, jis turėjo susitikti su Dievu akis į akį, ir kalbėtis su Juo. Ir dar vienas dalykas, tai, ką jis pasakė, turėjo išsipildyti, arba niekas nebūtų juo patikėjęs.

⁹¹ Todėl nė vienas žmogus neturi teisės taip save vadinti, kol jis nepasikalbėjo su Dievu akis į akį, kur nors dykumos gale, kur jis pats susitiko su Dievu. Ir visi pasaulio ateistai negalėjo jo atkalbėti; jis buvo ten, jis žino, kad tai įvyko. Kiekvienas krikščionis turėtų turėti išgyvenimą, prieš jiems ką nors sakant, kad esą krikščionys. Jūsų asmeninis išgyvenimas!

⁹² Prieš kurį laiką aš kalbėjausi su savo sūnėnu, kataliku berniuku, kuris pasakė: „Dėdė Bili, aš bėgioju iš vienos vietos į kitą, vaikštinėjau visur, bandydamas kai ką rasti“. Viena naktis po kitos, prieš prasidedant šiam susirinkimui, jis verkė. Ir naktimis jis sapnuodavo sapnus, kaip jis ateina, pribėga prie altoriaus, kur pamokslaujama, ir atlieka išpažintį, kad jis buvo neteisis.

⁹³ Aš pasakiau: „Melvinai, nesvarbu, kur tu bandai eiti, prie kokių bažnyčių tu bandai prisijungti, kiek sukalbėsi ‚Sveika, Marija‘, ar kiek tu palaiminimų gausi iš žmogaus, tu turi gimti iš naujo iš Dievo Dvasios. Tai vienintelis dalykas, kuris patenkins žmogaus širdį“.

⁹⁴ Tai, aš žinau, kad jie šiandien turi pakaitalą, kaip gimti iš naujo, tiesiog paspausti ranką pamokslininkui ir įrašyti savo vardą į knygą. Bet, draugai, tai yra dogma. Tai ne Biblijos Tiesa. Jei taip būtų, Apaštalų Darbų 2-ą skyrių turėtume skaityti taip: „Atėjus Sekminių dienai, išėjo pastorius ir paspaudė žmonėms rankas“.

⁹⁵ Bet pasakyta: „Atėjus Sekminių dienai, - Bažnyčios inauguracijos metu, - iš Dangaus pasigirdo garsas, tarsi besiveržiančio galingo vėjo ir jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo“. Štai kaip Šventoji Dvasia atėjo pirmąjį kartą. Nuo to laiko taip Ji ateina kiekvieną kartą. Jis yra Dievas ir nesikeičia. Taigi, žmonės suklumpa Tame.

Jie sako: „Tai buvo skirta kitai dienai“.

⁹⁶ Na, Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Kiekvieną kartą, kai Bažnyčia kada nors gaudavo Šventąją Dvasią, Ji visada ateidavo taip, kaip ir pirmą kartą, pagal tą patį receptą, Darbų 2:38; niekada nepasikeitė, niekada nepasikeis.

⁹⁷ Kaip ir gydytojo receptas dėl ligos. Jis išrašo receptą nuo tos ligos, gydytojas išrašo. Ir nunešate jį kokiam nors šarlatanui vaistininkui, ir jis įdės į jį per daug priešnuodžio, jis bus toks silpnas, kad jis nieko gero neduos; jei jis įdės per daug nuodų, jie pražudys jus. Jis turi atitikti tiksliai, kaip gydytojo parašyta.

⁹⁸ Ir gydytojo receptas, kaip gauti Šventąją Dvasią, mums yra duotas gydytojo Simono Petro Sekminių diena. „Aš duosiu jums receptą. Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir pasikrikštykite Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes receptas skirtas tiems, kurie yra toli, ir tiek, kiek Viešpats, mūsų Dievas, pašauks“. Amžinasis receptas!

⁹⁹ Mozė turėjo tokį išgyvenimą. Jis nuvyko į šalį ir pradėjo kalbėti žmonėms: „Aš sutikau Ugnies Stulpą. Jis buvo degančiame krūme. Ir Jis liepė man pasakyti jums: „AŠ ESU TAS, KURIS ESU. Eik ten; Aš būsiu su tavimi. Paimk į rankas lazda ir laikyk ją iškėlęs virš Egipto; ko tik tu prašysi, tai bus padaryta“.

Na, tikriausiai koks nors kunigas pasakė: „Nesąmonė!“

¹⁰⁰ Bet kai jie pamatė tuos tikrus faktus, kad tai įvyko, jie ilgiau nebegalėjo to atlaikyti. Jie žinojo, kad jis buvo Dievo siųstas.

¹⁰¹ Tuomet, jeigu Mozė sakė, kad jis tai matė, ir paliudijo, kad tai yra Tiesa, tada Dievas yra išipareigojęs, jeigu tai yra Tiesa, įrodyti ir patvirtinti to žmogaus žodį, esant Tiesa. Tai tiesa.

¹⁰² Jeigu Jėzus Kristus tą dieną stovėjo ten ir skaitė: „Šią dieną šis Žodis išsipildė jūsų akivaizdoje“, - Dievas yra išipareigojęs, kad tas Žodis būtų įgyvendintas.

¹⁰³ Mes stovime čia šį vakarą ir sakome, kad: „Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Dievas yra išipareigojęs įrodyti, kad taip ir yra, kadangi Tai yra Jo Žodis. Taigi, ką tai daro? Tam reikalingas tikėjimas, kad tikėti Juo. Reikalingas tikėjimas, kad tikėti Jo Žodžiu, kad Jis yra Tiesa.

¹⁰⁴ Atkreipkite dėmesį, kas įvyko, kai Mozė išvedė vaikus ir visus tuos, kurie sekė paskui jį. Tie, kurie nesekė, pasiliko Egipte. Bet tie, kurie sekė paskui Mozė, kai jie išėjo iš Raudonosios jūros ir įėjo į tyrlaukius, Dievas nužengė ant Sinajaus kalno. Tas Ugnies Stulpas uždegė visą kalną, ir iš ten prakalbo Balsas, ir Dievas davė dešimt įsakymų.

¹⁰⁵ Mozė galėjo ten išeiti prieš žmones ir pasakyti: „Šią dieną Raštas, kurį aš jums kalbėjau, kaip Jo pranašas, išsipildo šią dieną. Aš jums sakiau, kad Dievas susitiko su manimi ten, degančiame krūme, Ugnies Stulpe, ir Jis tai pasakė: „Aš... Tai

bus ženklas. Tu atvesi tuos žmones tiesiai čia, vėl į šią vietą. Ir štai Dievas, tame pačiame Ugnies Stulpe, kuriame, kaip aš jums sakiau, Jis buvo, kabo tiesiai štai ten, ant kalno. Šią dieną ši pranašystė išsipildė. Jis yra čia tam, kad patvirtintų, jog tai, ką aš sakiau, yra Tiesa“.

¹⁰⁶ Dieve, duok mums daugiau tokių vyrų, kurie būtų sąžiningi ir nuoširdūs, ir kalbėtų Tiesą, kad Visagalis Dievas galėtų įrodyti, jog Jo Žodis tebėra Tiesa! Jis tebėra tas pats vakar ir per amžius. Kodėl Jis negalėtų to padaryti? Jis pažadėjo tai padaryti.

¹⁰⁷ Jozuė galėjo pasakyti tą patį, tą dieną, kai jis sugrižo į Kadeš-Barnėją, iki kur jie nukeliavo tyrlaukiuose. Jie abejojo, ar kraštas yra būtent toks, kur Dievas pasakė, kad jis toks bus. Bet Dievas jiems pasakė, kad tai geras kraštas, tekantis pienu ir medumi. Jozuė ir Kalebas buvo vieninteliai du, kurie tuo patikėjo, iš kitų dešimties išvykusiųjų. Kai jie sugrižo, jie turėjo įrodymą; jie turėjo vynuogių kekę, kurią galėjo panešti tik du stiprūs vyrai.

¹⁰⁸ Jozuė ir Kalebas galėjo atsistoti tiesiai ten ir pasakyti: „Šią dieną šis Raštas išsipildė. Štai įrodymas, kad tai yra geras kraštas“. Žinoma. Kodėl? „Štai įrodymas, kad tai yra geras kraštas. Ar turėjote ką nors panašaus Egipte? Ten nebuvo tokių vietų. Bet šią dieną šis Raštas išsipildė“.

¹⁰⁹ Jis galėjo pasakyti tą patį, kai jis pranašavo ir pasakė, kad Jericho sienos sugrius po to, kai jie bus apžygiavę aplink septynis kartus, septynias dienas, septynis kartus per dieną. Ir kai jie žygiavo aplink tą paskutinį kartą, sienos sugriuvo. Jozuė galėjo atsistoti ir pasakyti: „Šią dieną, tai ką prieš kelias savaites man pasakė Viešpats, kareivijų Vyriausiasis vadas, kad taip ir įvyks, šią dieną šis Raštas išsipildė“. Ten ant žemės, gulėjo sugriuvusios sienos. „Nagi, eikime, užimkime jį. Jis priklauso mums. Šią dieną šis Raštas išsipildė“.

¹¹⁰ Kaip nuostabu, Dievo vyrai stojo už tai, kas teisinga!

¹¹¹ Izraelis, prie upės, kai jie perėjo, užėmė kraštą. Kaip jie ketino tai padaryti? Tai balandžio mėnuo. Potvyniai plūsta, nes ten viršuje, Judėjoje tirpsta sniegas. O, atrodė, koks prastas generolas buvo Dievas, atveddamas Savo žmones čia, balandžio mėnesį, kai vanduo Jordane pakilęs aukščiau nei kada. Kartais . . .

¹¹² Aš galėčiau čia sustoti, jei turėčiau laiko, kad tiesiog galėčiau duoti jums nedidelę užuominą. Kartais jūs galbūt sėdite ten, sirgdamas vėžiu, ar jūs galbūt sėdite, turėdamas kokašį ligą; jūs galvojate: „Na, aš, būdamas krikščionis, ar turėčiau būti tokioje padėtyje? Na, ar aš turėčiau štai taip sėdėti, jei aš esu krikščionis?“ Kartais Dievas leidžia, kad viskas būtų taip tamsu, kad jūs net negalite pažvelgti aukštyn, aplinkui, ar kur nors kitur, ir tuomet Jis ateina ir padaro jums kelią, kad jūs

galėtumėte pasakyti: „Šią dieną šis Raštas, kur Jis pažadėjo, kad padarys, išsipildė“.

¹¹³ Jis leido hebrajų vaikams įeiti tiesiai į degančią krosnį. Jie pasakė: „Mūsų Dievas gali mus išgelbėti iš šios degančios krosnies. Bet, nepaisant to, mes nesilenksime tavo atvaizdui“. Kai jie išėjo iš ten, krosnies kvapo ant jų... tiksliau, ant jų nebuvo jokio krosnies kvapo; jie galėjo pasakyti: „Šią dieną šis Raštas išsipildė“.

¹¹⁴ Kai Danielius išėjo iš liūtų narvo, jis galėjo pasakyti tą patį.

¹¹⁵ Jonas Krikštytojas. Po keturių šimtų metų bažnytinio mokymo, nenuostabu, kad bažnyčia tuo metu buvo tokioje maišatyje! Kai jis pasirodė tyrlaukiuose, prie Jordano, jis galėjo atsistoti tiesiai ten ant kranto, kaip jis ir padarė, ir pasakyti: „Šią dieną šis Raštas, Izaijo 40, išsipildė“.

¹¹⁶ Kaip aš galėčiau sustoti čia, ir papasakoti jums tai, ką pasakė man šis pagyvenęs kunigas! Pasakė: „Sūnau, tu taip ir neužbaigai šio pamokslo“.

Aš tariau: „Ramiai“.

Jis pasakė: „Jūs nori pasakyti, kad tie sekmininkai to nemato?“

Aš atsakiau: „Ne“.

¹¹⁷ Jis tarė: „Aš tai matau“. Ir tai, katalikų kunigas! M-hm. Jis pasakė: „Kodėl tu nepratęsi?“

Aš tariau: „Ramiai“.

Jis pasakė: „Šlovė Dievui! Aš tai matau“.

¹¹⁸ Ir maždaug tuo metu Šventoji Dvasia nužengė ant jo sesers, sėdinčios ten susirinkime. Ir ji atsistojo, kalbėjo kitomis kalbomis, ir davė išaiškinimą būtent to, apie ką mes su kunigu kalbėjome ant pakyls. Visa bažnyčia, visa vieta suūžė. Persikėlė į Oral Robertso suvažiavimą, praeitą savaitę ar užpraeitą savaitę, ir buvo kalbama apie suvažiavimą. Kaip, tas kunigas... Būdamas po Šventąja Dvasia, kuri apreiškė per moterį, aš manau, tai buvo jo sesuo, apie tai, kas vyko ten, ant pakyls, ir apreiškė tai, ką mes slėpėme.

¹¹⁹ Valanda, kurioje mes gyvename, šią dieną šis Raštas išsipildė. Šią dieną pasirodė vakaro Šviesos, ir mes nesugebame Jų pamatyti. Atkreipkite dėmesį.

¹²⁰ Jonas pasakė: „Šią dieną aš esu ,balsas, šaukiančiojo tyrlaukiuose, kaip pasakė pranašas Izaija: ,Paruoškite Viešpačiui kelią““.

¹²¹ Jie to nesuprato. Pasakė: „O, tu esi Jėzus... tikriausiai, tu esi—tu esi Kristus“.

¹²² Jis atsakė: „Aš nesu Kristus“. Jis pasakė: „Aš nesu nevertas atrišti Jo batų. Bet, - jis tarė, - Jis stovi tarp jūsų, kažkur“, nes jis

buvo įsitikinęs, kad Jis turėtų ten būti. Jis bus jo dienomis, nes Dievas jam pasakė, kad jis turi pristatyti Mesiją.

¹²³ Vieną dieną atėjo jaunas Vyras, ėjo pro ten, ir jis pamatė virš Jo tarsi Šviesą, ženklą. Ir jis sušuko: „Štai Dievo Avinėlis! Šią dieną šis Raštas išsipildė prieš jus“. Žinoma.

¹²⁴ Ir Sekminių dieną, kai Petras atsistojo ir pacitavo jų Raštą iš Joelio 2:38. Kai, visi jie juokėsi, tie žmonės. Jie negalėjo kalbėti savo gimta kalba. Jie vebleno kažką kita. Biblijoje pasakyta: „Pasidaliję liežuviai“. *Pasidalijęs* – tai „perskirtas“ liežuvis, nieko nesakantis, tiesiog veblenantis. Bėgiojo aplink, kaip būrys girtų žmonių!

¹²⁵ Jie visi sakė: „Na, šie žmonės yra girti. Pažvelkite į juos, pažiūrėkite, kaip jie elgiasi, kaip tos moterys ir vyrai. Jie triukšmingi“, – kalbėjo toji religinė tos dienos grupė.

¹²⁶ Petras atsistojo tarp jų ir tarė: „Vyrai ir broliai, jūs, kurie gyvenate Jeruzalėje, ir jūs, gyvenantys Judėjoje, tebūnie jums žinoma, kad šie nėra girti, kaip jūs manote, matydami, kad jau trečia valanda dienos. Bet tai yra tai, apie ką kalbėjo pranašas Joelis: „Ir paskutinėmis dienomis Aš išliesiu Savo Dvasią ant kiekvieno kūno“. Šią dieną šis Raštas išsipildė“. Žinoma.

¹²⁷ Liuteris buvo pačiu laiku. Veslis buvo pačiu laiku. Sekmininkai buvo pačiu laiku. Viskas pagal tvarką.

¹²⁸ Dabar aš prašau jūsų pagalvoti apie laikotarpį ir laiką, kuriame mes dabar gyvename, ir apie pažadėtą Žodį šiai dienai. Jeigu praėjusiais laikotarpiais žmonės galėjo sakyti: „šią dieną šis Raštas“, „šią dieną šis Raštas“, tai kaip apie Raštą, skirtą šiai dienai? Kas yra pažadėta šiai dienai? Kur mes randamės? Kokią valandą gyvename, kai laikrodis muša, mokslinis laikrodis, tris minutes iki vidurnakčio? Pasaulis neramume. Bažnyčia atsidūrė sugedime. Niekas nežino, kur jie stovi. Kokia yra dabar dienos valanda? Kaip dėl Rašto šiai dienai? Bažnyčios būklė, arba, bažnyčios būklė šiandien!

¹²⁹ Pasaulyje, politikoje, mūsų pasaulio sistema, tiesiog supuvusi, kaip tik gali būti. Aš nesu politikas. Aš esu krikščionis. Bet, aš neturiu jokio reikalo, kad kalbėti apie politiką, bet aš tik noriu pasakyti, kad jie yra supuvę iš abiejų pusių.

¹³⁰ Aš balsavau kartą, tai buvo už Kristų; aš turiu laimėti. Velnias nubalsavo prieš mane, o Kristus nubalsavo už mane; priklausau nuo to, kuriai pusei aš atiduosiu savo balsą. Džiaugiuosi, kad nubalsavau už Jį; tegul pasaulis kalba, ką jie nori. Aš tebetikiu, kad Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Jis įrodys tai. Jis tikrai tai įrodys. Tikrai.

Nusikalstamumas didėja, nepilnamečių nusikalstamumas!

¹³¹ Pažvelkite į mūsų tautą, kadaise buvusią žemės pažiba, mūsų didžioji demokratija susiformavo dar ten. . . kai buvo paskelbta nepriklausomybė, ir buvo pasirašyta nepriklausomybės

deklaracija, ir mes turėjome demokratiją, mūsų didieji protėviai, ir tai, ką jie padarė, mes turėjome didingą tautą.

¹³² Tačiau dabar ji pūva, griūva, ir dreba, ir pasiduoda. Ir bando apmokestinti žmones, kad gautų pinigų, kad išsiųstų ten, ir galėtų nupirkti draugystę su savo priešais; jie meta juos atgal mums į veidą. Vienas pasaulinis karas, antras pasauliniai karai, ir toliau juda prie trečiojo. Žinoma. Politika yra supuvusi, korumpuota, supuvusi iki pagrindų. Būtent tai, kas pasakyta Matas 24, kad tai bus: „Tauta bus prieš tautą, karalystė prieš karalystę“. Visi šie dalykai vyks. Apsvarstykime apie tai dabar. Gerai.

¹³³ Atkreipkite dėmesį dar į vieną, padaugėjo mokslinių tyrimų. Taigi, vieną kartą, tiesiog. . . Mano senelis važiavo aplankyti mano močiutės, jaučio vežimu. Dabar tai reaktyvinis lėktuvas ar net paleistas į orbitą, į kosmosą. Tai didys. . . Kaip, kas tai pasakė? Danieliaus 12:4 pasakyta: „Pažinimas padidės paskutinėmis dienomis“. Mes matome valandą, kurioje mes gyvename. Dabar atkreipkite dėmesį į—į pasaulio stovį, į mokslo stovį.

¹³⁴ Ir dar kartą atkreipkite dėmesį, šiandien, į mūsų švietimo sistemą. Taigi, nebandykite to paneigti. Aš turiu laikraščių iškarpas, mokačių sekso mūšų baž-. . . mūsų mokyklose, kad jauni studentai turėtų lytinius santykius vienas su kitu, ir pažiūrėtų ar jie iš viso atitinka vienas kitam. Taip, pone.

¹³⁵ Kaip dėl mūsų kunigystės? Šį vakarą aš gavau iškarpa iš laikraščio. Los Andžele, Kalifornijoje, kur grupė dvasininkų, baptistai ir presbiterionai, tarnautojai, atsivedė būrį homoseksualų ir praktikavo homoseksualizmą, sakydami, kad jie bando laimėti juos Dievui. Kai, tai vienas iš šios valandos prakeiksmų, sodomiečiai! Ir net įstatymas juos suėmė.

¹³⁶ Taigi, kur mes dabar esame? Visa mūsų sistema po mumis supuvusi. Aš mačiau kaip per praėjusius metus visose Jungtinėse Valstijose homoseksualų padaugėjo dvidešimčia ar trisdešimčia procentų. Pagalvokite apie tai, vyras gyvena su vyru, lygiai taip pat, kaip jie gyveno Sodomoje.

¹³⁷ Nusikalstamumo, nepilnamečių nusikalstamumo didėjimas! Kokią valandą mes gyvename? Šią dieną šis pranašystės žodis išsipildė.

¹³⁸ Religinis pasaulis, pati bažnyčia, bažnyčia, iššauktoji bažnyčia, kurią mes vadiname iššauktaja bažnyčia, paskutinysis bažnyčios laikotarpis, sekmininkų bažnyčios laikotarpis, kur jis? Jis yra Laodikėjoje, kaip pasakyta Rašte.

¹³⁹ Šiandien jie nuleido užtvaras. Jų moterys pusiau apsirengusios. Jų vyrai yra. . . Tai siaubingas dalykas. Kai kurie iš jų yra vedę po tris ar keturis kartus, diakonų tarybose ir visa kita. Jie nuleido ir įnešė korupciją, kadangi jie sėdi tarybose ir užėmė vietą su pasauliu.

140 Ir šiandien jie turi geresnius pastatus, nei jie kada nors turėjo. Kai kur, vienoje vietoje, statoma penkiasdešimties milijonų dolerių vertės auditorija, penkiasdešimt milijonų dolerių. Sekmininkai! Būdavo prieš dvidešimt penkerius metus, stovėdavo prie kampo ir mušdavo tambūriną. Sakydavo: „Mes...“

141 Kadangi Rašte pasakyta, Apreiškimo 3, kad jūs esate „Turtingi, - pasakyta, - aš turtinga. Aš sėdžiu kaip karalienė. Man nieko netrūksta“. Ir nežinai, kad esi apgailėtina, nelaiminga, vargšė, nuoga, akla ir to nežinai!“

142 Šią dieną šis Raštas išsipildė jūsų akyse. Amen! *Amen* reiškia „tebūnie taip“. Aš sakau amen ne sau, bet aš noriu pasakyti, kad tikiu, jog Tai yra Tiesa. Šią dieną šis Raštas išsipildė.

143 Sekmininkų bažnyčia yra Laodikėjos būklėje. O, jie vis dar šokinėja, šūkauja ir toliau tęsia, kai mušama muzika. Kai nustoja mušti muziką, arba groti muziką, kurią kai kurie iš jų groja ir vadina tai krikščionyste, ir kai tik tai liaujasi, visa šlovė dingsta. Taip.

144 Jei tai tikras Dievo garbinimas, tai neužteks švilpukų ir neužteks—neužteks jėgos pasaulyje, kad jį sustabdytų. Kai tai tikrai ateina iš Dievo, nereikia mušti muzikos. Prireiks Dievo Dvasios, kad nužengtų ant jos. Štai kas padaro tai.

145 Ir jie jau seniai pamiršo Tai, nes „pradinį kalbėjimą kalbomis“ jie priskyre kaip Šventosios Dvasios dovaną. Ir aš girdėjau velnius ir raganas kalbant kalbomis.

146 Šventoji Dvasia yra Dievo Žodis jumyse, kuris įrodo Save, priimant tą Žodį. Už to ribų - tai negali būti Šventoji Dvasia. Jeigu sačo, kad tai yra Šventoji Dvasia, ir neigia nors vieną Biblijos Žodį, tai negali būti Šventoji Dvasia. Tai yra įrodymas - ar jūs tikite, ar ne.

147 Atkreipkite dėmesį į dar vieną didingą ženklą. Žydai yra savo tėvynėje; sava valstybė, savi pinigai, Jungtinių Tautų narė. Jie turi savo kariuomenę. Jie turi viską. Jie yra savo tėvynėje; kuri, kaip pasakė Jėzus: „Pasimokykite iš palyginimo apie figmedį“. Štai jie, sugrižę į savo šalį. Šią dieną šis Raštas išsipildė, žydai savo tėvynėje.

148 Šią dieną šis Raštas išsipildė, Laodikėjos bažnyčios laikotarpis.

149 Šią dieną šis Raštas, Mato 24, išsipildė. Pasaulis yra sugedime, viskas visame; tautos prieš tautas, žemės drebėjimai įvairiose vietose, didžiuliai viesulai, drebinantys tautas, ir taip toliau, visur didžiulės nelaimės. Šią dieną šis Raštas išsipildė.

150 Dabar mes sužinojome, kokia yra pasaulio būklė. Mes matome, kur normali—normali bažnyčia, organizacija, denominacija, mes matome, kur jos yra. Mes matome, kur yra tautos. Ir mes matome, kad šią dieną šie pažadai išsipildė.

¹⁵¹ Taigi, bet šią dieną turi ateiti super Karališkoji Abrahamo Sėkla. Būtent tokia Ji bus, bus Karališkoji Nuotaka Karališkajam, pažadėtajam Sūnui. Kaip aš ir kalbėjau praeitą vakarą, tai nebus žemiška sėkla, tai bus dvasinė Sėkla. Turi iškilti dvasinė Nuotaka, kuri bus Abrahamo Kariškojo Sūnaus karališkojo tikėjimo Karališkoji Sėkla. Ji turi pasirodyti veiksmo vietoje paskutinėmis dienomis, ir laikas, ir vieta - yra pažadas, kuris Jai duotas.

¹⁵² Pagal Raštą, Malachijo 4, turi iškilti Žinia, kuri sudrebins žmonių širdis ir sugražins juos vėl prie apaštališkųjų tėvų. Veiksmo vietoje turi pasirodyti vienas, Elijo jėgoje, kuris iškils veiksmo vietoje; tyrlaukių žmogus, kuris išeis ir turės Žiniją, kuri sugražins tiesiai atgal prie Žodžio. Tai valanda, kurioje mes gyvename.

¹⁵³ Taigi, pagalvokite dabar, aš klausiu jūsų šią valandą, jūsų, Džefersonvilio žmonės. 1933 m. antgamtinė Šviesa, kuri nužengė ten, prie upės, tą dieną, kai aš, būdamas maždaug dvidešimtmetis vaikinąs, krikštijau penkis šimtus Jėzaus Kristaus Vardu. Ką Ji pasakė, Džefersonvili? Ką Ji kalbėjo ten, Spring gatvės pakraštyje, kai „*Kurjerio Žurnalas*“, aš manau, kad tai buvo „*Luisvilio Pranešimai*“, kurie parašė straipsnį apie Ją? Jis perėjo per Spaudos Asociaciją, tiesiai į Kanadą. Daktaras Li Vayle iškirpo jį iš laikraščio, ten, Kanadoje, 1933 m.

¹⁵⁴ Kai aš krikštijau septynioliktaį žmogų, po šiuo Liudytoju; ir jūs žinote likusią istorijos dalį. Ir kai aš ten stovėjau, krikštydamas septynioliktaį žmogų, iš Dangaus nusileido Šviesa, šviečianti ten viršuje, tarsi Žvaigždė, krintanti iš Dangaus. Balsas tarė: „Kaip Jonas Krikštytojas buvo siųstas paskelbti pirmąjį Kristaus atėjimą, tavo Žinia paskelbs antrąjį Jo Atėjimą, visam pasauliui“. Šią dieną šis Raštas išsipildė.

¹⁵⁵ Šią dieną! Dievas tai pažadėjo. Kas įvyko? Šią dieną Jį apskriejo visą pasaulį.

¹⁵⁶ Ir kai Dievas nužengė ten ir pasakė tai, kai aš dar buvau mažas berniukas, degančiame krūme, arba ten krūme, Ugnies Stulpo ugnyje, čia prie Vatheno, Jutika Pike; nešiojome ten vandenį iš to svirno, dėl naminukės aparato, jūs žinote tiesą apie tai. Jis pasakė: „Niekada nerūkyk, negerk ir nesutepk savo kūno, nes kai užaugsi, tavęs laukia darbas“. Aš liudiju, kad tai yra Tiesa, kad aš mačiau Jį. Ir Dievas, kaip Jis padarė su Moze, kalbėjo prieš susirinkimą ten, ir pasakė: „Tai yra Tiesa“.

Šią dieną šis Raštas išsipildė mūsų tarpe.

¹⁵⁷ Žiūrėkite, ką Jis pasakė apie išvalgumą ir kaip tai bus; nuo rankų uždėjimo ant jų iki sužinant širdies paslaptis. Šią dieną šis Raštas išsipildė prieš mūsų akis.

¹⁵⁸ Šie pažadai, kurie buvo duoti, atkreipkite dėmesį, visi šie pažadai buvo įrodyti ir išpildyti pažado Dievo. Pažvelkite,

Vašingtone, Kolumbijos apygardoje, ši vakarą, kabo Viešpaties Angelo paveikslas!

¹⁵⁹ Kaip Džordžas J. Lacy, FTB pirštų antspaudų ir dokumentų vadovas, Jungtinių Valstijų vyriausybėje, apžiūrėjo Ją iš Hiustono, Teksaso, ir pasakė: „Tai vienintelė antgamtinė Esybė, kuri kada nors buvo nufotografuota visame pasaulyje“. Jis turėtų tai žinoti; dėl to, jis yra geriausias, koks tik yra pasaulyje.

¹⁶⁰ Atkreipkite dėmesį, ten Jis kabo, kaip Tiesa, tas pats Ugnies Stulpas, kuris vedė Izraelį per tyrlaukius. Jis veda ir šiandien, tos pačios rūšies Žinia: „Išeikite iš Egipto!“ . . . ? . . . Šią dieną šis Raštas išsipildė. Jūs žinote Žinią, kurią Jis pasakė.

¹⁶¹ Pažvelkite į Tusono viziją, prieš trejus metus, kai stovėjau čia, ant tako. Kai, prieš penkerius metus, Jis pasakė: „Tą dieną, kai miestas įkals kuolą priešais tuos vartus, pasuk į Vakarus“. Mano bažnyčios žmonės, kurie yra čia, žino tą pr- . . . tą—tą laiką. Tai tiesa.

¹⁶² Ir tą dieną, kai ponas Goynes ir kiti buvo ten, ir įkalė tą kuolą, aš pasakiau žmonai: „Kažkas tame yra“.

Ji paklausė: „Kas tai?“

Ir aš nuėjau, ir pažiūrėjau į savo knygele. Tai ir buvo.

¹⁶³ Ir kitą rytą, dešimtą valandą, sėdint ten, savo kambaryje, apie dešimtą valandą nužengė Viešpaties Angelas. Jis pasakė: „Keliauk į Tusoną. Tu būsi šiaurės rytuose nuo Tusono, ir ten pasirodys septynių Angelų grupė, kurie sudrebins visą žemę aplink tave“. Ir tarė: „Ten tau bus pasakyta“.

¹⁶⁴ Kiek iš jūsų tai prisimena, čia, gerokai prieš tai, kai tai įvyko? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Čia ši vakarą, šiame pastate sėdi žmonės, kurie stovėjo tiesiai ten, kai tai įvyko.

¹⁶⁵ Ir pasakė: „Bus atidengtos visos Biblijos Septynių Antspaudų paslėptos paslaptys, ir išsipildys Apreiškimo 10, kad per septintojo Angelo Žinią šie dalykai išsipildys“. Šią dieną šis Raštas išsipildė prieš mūsų akis. Šią dieną šis Raštas išsipildė.

¹⁶⁶ Pernai, stovėdami toje pačioje vietoje, ponas Vudas čia ir aš, lipome į kalną, tokiame liūdesyje dėl sergančios jo žmonos, Šventoji Dvasia pasakė: „Pakelk ten gulintį akmenį. Išmesk jį į orą. Kai jis nukris, pasakyk: ‚TAIP SAKO VIEŠPATS, žemę ištikis teismas‘. Pasakyk jam, kad jis pamatys Dievo ranką, per artimiausias kelias valandas“.

¹⁶⁷ Aš pasakiau ponui Vudui; jis čia ši vakarą. Ir aš spėju, aštuoni ar dešimt žmonių, ar penkiolika, kurie buvo ten tuo metu, kai tai įvyko; sekantį rytą, kai Viešpats nusileido viesule ir plėšte plėšė kalną aplink mus, ir laužė medžių viršunes, ir tris kartus įvyko sprogimas, ir pasakė: „Teismas juda Vakarų pakrantės link“.

168 Praėjus dviem dienoms po to, Aliaska vos nenuskendo. Ir nuo to laiko, per visą pakrantę, pasirodydavo Dievo teismai prieš tą dvasinę uždangą. Yra geležinė uždanga, yra bambukinė uždanga ir yra nuodėmės uždanga.

169 Civilizacija keliavo kartu su saule; taip pat ir Evangelija. Jos atėjo iš rytų ir nukeliavo į vakarus, kaip ir saulė. Ir dabar Tai Vakarinėje pakrantėje. Tai nebegali eiti toliau; jeigu Tai pajudės toliau, tai vėl sugrįš į rytus.

170 Pranašas pasakė: „Ateis diena, kurios negalima pavadinti nei naktimi, nei diena“, - niūri diena, daug lietaus ir rūko, tiesiog užtenka tiek, kad žinotum, kaip prisijungti prie bažnyčios ar įrašyti savo vardą į knygą. „Bet bus Šviesa vakaro metu“. Šią dieną šis Raštas išsipildė.

171 Ta pati—ta pati s-a-u-l-ė, kuri pakyla rytuose, yra ta pati s-a-u-l-ė, kuri leidžiasi vakaruose. Ir tas pats Dievo S-ū-n-u-s, kuris atėjo rytuose ir patvirtino Save kaip Dievą, pasireiškusių kūne, yra tas pats Dievo S-ū-n-u-s čia, vakarų pusrutulyje, šį vakarą įrodantis Save tarp bažnyčios, tas patš vakar, šiandien ir per amžius. Pasirodė Sūnaus vakaro Šviesa. Šią dieną šis Raštas išsipildė prieš mus.

172 Kur mes esame šiame Abrahamo laikotarpyje? Kur mes esame šiame didingame laike, kuriame mes stovime, didingoje valandoje, kurioje mes gyvename? Visi regėjimai išsipildė.

173 Kaip apie tai, kai čia esantis mūsų draugas tarnautojas, iš bendradarbiaujančios seserinės bažnyčios, Džiunior Džekson, vieną vakarą atbėgo pas mus, pas mane ten, pasakė: „Aš turėjau sapną, broli Branhamai, kuris mane neramina. Aš mačiau visus brolius, susirinkusius ant kalvos“. Ir pasakė: „Ant tos kalvos jūs mokėte mus iš užrašų, kurie buvo parašyti, atrodė, kad kai kurie užrašai buvo iškalti ant uolos. Kai jūs tai užbaigėte, visa tai buvo baigta, jūs pasakėte mums, pasakėte: ‚Prieikite arčiau, ir mes visi priėjome‘“.

174 Pasakė: „Jūs ištiesėte ranką ir iš kažkur, atrodė, kad paėmėte tarsi laužtuvą ir atplėšėte šios mažos piramidės viršūnę. Ir, kai ji atsivėrė, - pasakė, - ant granito uolos nebuvo jokio užrašo. Ir jūs liepėte mums ‚pažvelgti į tai‘“. Ir jūs visi... „Mes visi pradėjome žiūrėti“. Pasakė: „Aš pasukau galvą ir aš pastebėjau, kad jūs einate į vakarus, skubėdamas, kaip tik galite, link besileidžiančios saulės“. Kiek žmonių tai prisimena? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

175 Ir aš šiek tiek pastovėjau ten, kol Šventoji Dvasia neapreiškė to. Aš pasakiau: „Visa Biblija, kiek buvo apreikšta žmogui, per išteisinimą, pašventinimą, Šventosios Dvasios krikštas, krikštas Jėzaus Vardu, ir buvo apreikšti visi kiti dalykai; bet yra paslaptys, kurios yra paslėptos viduje, kadangi Biblija yra užantspauduota Septyniais Antspaudais. Aš turiu ten nueiti, kad rasčiau tai“.

176 Tą rytą, kai nusileido tie septyni Angelai, ir susprogdino žemę, ir akmenys skraidė į visas puses, septyni Angelai stovėjo ten ir pasakė: „Grįžk atgal į Džefersonvilį, iš kur atvykai, nes bus atverti septynių paslapčių Septyni Antspaudai“.

177 Ir štai mes šiandien suprantame *Gyvatės Sėklą*. Po kelių dienų, jei Dievas panorės, mes suprasime *Santuokos ir Skyrību* teisingumą. Ir visi tie dalykai, kuriuos Dievas atvėrė, kiekvienas Antspaudas, paslaptys nuo pasaulio sukūrimo. Ir mes džiaugėmės, Jo palaiminimų Artume! Tai tiesa. Šią dieną, šis Raštas!

178 Žurnalas „*Gyvenimas*“ įdėjo straipsnį apie tai, „Mistinis Šviesos ratas iškyla ore virš Tusono ir Finikso“, - tokiu pat būdu, kur aš pasakiau jums maždaug prieš metus, kai tai įvyko, kaip tai bus, ir panašus į trikampi. Nuotrauka kabo ten bažnyčioje. Jūs, kurie pasiėmėte tą žurnalą, turite tai. Jis ten buvo, tiesiog tiksliai. Jie pasakė: „Jis dvidešimt septynių mylių aukščio ir trisdešimties mylių skersmens“. Jie iki šiol nesupranta, kas atsitiko. Jis paslaptینگai pasirodė ir paslaptینگai dingo.

179 Brolis Fredas Sothman, brolis Džin Norman ir aš, stovėjome ten, trys liudininkai, kaip ir ant kalno viršūnės: Petras, Jokūbas ir Jonas, kad būtų liudytojais, stovėjo ten ir stebėjo, kai tai įvyko, ir matė tai įvykstant.

180 Ten Jis yra, kabo padangėje; kur nėra jokios drėgmės, jokio drėgnumo ar ko nors, dėl ko galėtų susidaryti rūkas. Kaip jie galėjo ten atsirasti? Tai buvo Dievo Angelai, grįžtantys atgal, po savo žinios. Šią dieną ši pranašystė išsipildė tarp mūsų. Šią dieną šis Raštas išsipildė.

181 Stebėkite, Septyni Antspaudai buvo atverti. Vėtra juda į Vakarų pakrantę. Taigi, nepraleiskite to, kaip jie praleido tuomet.

182 Dabar, mūsų dėmesys, šiek tiek arčiau mūsų dienos. Ką sako Šventasis Raštas apie šiandieną ir apie laiką, kuriame mes gyvename? Jėzus kalba . . . Aš neturėsiu laiko paimti visko, bet aš noriu paimti šį prieš mums užbaigiant.

183 Jėzus pasakė, Šventojo Luko 17-ame skyriuje, 30-oje eilutėje. Jėzus Kristus, Pats Žodis! Ar jūs tikite tuo? Jėzus Kristus, Pats Žodis, tapęs kūnu, kalbėjo ir pasakė, koks bus Žodis laiko pabaigoje, koks bus pasaulio pabaigos ženklas. Jis sakė, kad tauta sukils prieš tautą, bet Jis pasakė: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus ir tą dieną, kai apsireikš žmogaus Sūnus“.

184 Taigi, kai Jėzus atėjo į žemę, Jis atėjo trijų Sūnų vardu: Žmogaus Sūnus, kuris yra pranašas; Dievo Sūnus; ir Dovydo Sūnus.

185 Taigi, Jis gyveno čia, žemėje. Jis niekada nesakė, kad Jis buvo Dievo Sūnus. Jis pasakė: „Aš esu žmogaus Sūnus“.

Pats Jehova Ezechielij ir pranašus vadino „žmogaus Sūnumi“. Kadangi Jis turėjo ateiti, kad išpildytų Raštus, kaip pranašas. Mozė pasakė: „Viešpats, tavo Dievas, pakels pranašą, panašų į mane“. Štai dėl ko Jis tuomet negalėjo būti Dievo Sūnumi, nes Jis buvo žmogaus Sūnus. Jis . . . „Žodis atėjo pranašui“. Ir Jis buvo Žodis Savo pilnatvėje. Žmogaus Sūnus, pagrindinis pranašas . . . Ne pagrindinis pranašas, bet Dievas-Pranašas, „Jame buvo Dieviškumo pilnatvė kūniškai“. Todėl Jis buvo žmogaus Sūnus.

¹⁸⁶ Taigi, du tūkstančius metų, Jis mums žinomas kaip Dievo Sūnus - Dvasia.

¹⁸⁷ Ir Tūkstantmetyje Jis bus Dovydo Sūnus, sėdintis Soste. Mes visi tai žinome, kurie tikime Raštais.

¹⁸⁸ Taigi, Jėzus pasakė, kad tiesiog bažnyčios laikotarpio pabaigoje, kuriame mes gyvename, kad „Žmogaus Sūnus vėl bus apreikštas tokiu pat būdu, kaip tai buvo Sodomoje“.

¹⁸⁹ Pažiūrėkite, kaip Jis tai pateikė, istoriškai. Jis pasakė: „Kaip buvo dienomis, - pirma, - Nojaus dienomis, kaip jie valgė, gėrė, tuokėsi, tekėjo“. Tada Jis pateikė sekantį, paskutinį, apie žmogaus Sūnų, Sodomoje. Kadangi ten Jis turėjo reikalą su žydais; čia, Sodomoje, Jis turi reikalų su pagonimis. Ten, teisdamas, Jis juos visus paskandino vandenyje; čia, pas pagonis, Sodomos dienoje, Jis visus juos sudegino. Teisingai. Tuomet, ten sudegė pagonių pasaulis, „ir taip bus, kai bus apreikštas žmogaus Sūnus“. Daugiau tai nebus vandeniui, bet šį kartą bus ugnimi. Jėzus skaitė iš to pačio Pradžios 23-io skyriaus, iš kurio ir mes skaitome, kai Jis skaitė apie Sodomą.

¹⁹⁰ Taigi, mes pripažįstame tą padėtį, apie kurią buvo kalbėta, apie Sodomos pasaulinę padėtį, apie sodomiečių, Sodomos būklę. Mes, visi, sakome tam „amen“. Mes tikime tuo. Gerai.

¹⁹¹ Ir dvasinė Laodikėjos būklė, žemiškos bažnyčios, tam mes pasakysime „amen“, ir priimsime jų ženklus. Mes žinome, kad kiekvienas ženklas yra ten. Bažnyčia yra Laodikėje. Mes tai žinome.

¹⁹² Žinome, kad pasaulis yra Sodomos būklėje. Ar ne taip? Mes priimsite tai.

¹⁹³ Bet kaip dėl Abrahamo ženklo, laukiančio pažadėtojo sūnaus? Tai buvo kitas ženklas.

¹⁹⁴ Atminkite, jie ten turėjo Sodomą; jie turėjo savo pasiuntinį. Ir Abrahamas turėjo savo pasiuntinį.

¹⁹⁵ Abrahamas laukė, diena iš dienos, kad įvyktų beveik neįmanomas dalykas. „Sarai devyniasdešimt, ir jam šimtas“. Pagal Dievo pažadą jis vis dar laukė. Ir visos kritikos viduryje, jis laukė to sūnaus.

¹⁹⁶ Taigi, ir tikras tikintysis, kuris tebelaukia sugrižtančio pažadėtojo Sūnaus! Atkreipkite dėmesį, tiesiog prieš pat sūnaus atėjimą, jam buvo duotas ženklas. Argi ženklas, kad ateinantis

Sūnus turi būti apreikštas Abrahamo karališkai Sėklai, kuri laukia Karališkojo Sūnaus, nėra tas pats kaip tai buvo tėvui Abrahamui dėl žemiško sūnaus? Teisingai? Jėzus taip pasakė čia, Šventojo Luko 17:30: „Prieš ateinant šiam laikui, - kad, - žmogaus Sūnus bus apreikštas, kaip Jis buvo apreikštas Sodomos dienomis, prieš Sodomos sunaikinimą“. Taigi, mes laukiame ženkle.

¹⁹⁷ Taigi, paimkime laiko sąlygas, kaip tai buvo Sodomoje. Atkreipkite dėmesį, jie visi išėjo į Sodoma, į pasaulį.

¹⁹⁸ Aš manau, kad ne taip seniai vienas iš kino režisierių rodė filmą, kurį man teko matyti, tai buvo „Sodoma“. Jeigu jūs kada nors pasižiūrėsite jį, jeigu nieko kito apie tai nėra, pažiūrėkite jį. Tai tikrai geras dabartinių Jungtinių Valstijų paveikslas, Holivudas, tiesiog tiksliai; tokios pat rūšies rūbai ir visa kita, ką jie darė tada; didelės išgertuvių puotos ir visa kita, religinis žmonių kultas, taip vadinamos religijos.

¹⁹⁹ Atkreipkite dėmesį, ir Sodoma turėjo liudytoją, ir tai buvo vaikinai, vardu Lotai, kuris buvo tiesiog Abrahamo sūnėnas.

²⁰⁰ Taigi, Abrahamas nėjo į Sodoma, jis ir jo grupė. Jis su savimi turėjo didelę grupę, kurios pakako, kad galėtų atremti maždaug tuziną karalių ir jų kariuomenes. Taigi, jis turėjo didelę grupę. Ir vieną dieną, jis sėdėjo ten po ąžuolu, kai viskas pas jį vyko ne taip; niekas nenorėjo turėti su juo jokio reikalo, bet jis vis dar laikėsi to pažado.

Dabar žiūrėkite, atidžiai, prieš mums užbaigiant.

²⁰¹ Kol jis ten sėdėjo, atėjo trys vyrai, priėjo prie jo. Du iš jų nuėjo į Sodoma ir pamokslavo jiems Evangeliją, Lotui, kad išeitų. Ar ne taip? Bet Vienas pasiliko su Abrahamu. Atkreipkite dėmesį, Tas, kuris pasiliko su Abrahamu, buvo Pats Dievas. Kiti du buvo Angelai pasiuntiniai.

²⁰² Taigi, Sodomoje, jie nepadarė jokių stebuklų, vien tik apakino juos. Ir Evangelijos pamokslavimas visada juos apakina.

²⁰³ Dabar pažvelkite į tos dienos išdėstymą. Ten yra žemiška bažnyčia. Dievas pateikiamas visada trijuose, kaip aš ir kalbėjau vakar vakare. Ten buvo sodomiečiai, Loto žmonės ir Abrahamo žmonės. Tokia pat padėtis yra ir ši vakarą, pasaulis išsidėstęs tiesiog lygiai taip pat.

²⁰⁴ Leiskite man jūsų kai ko paklausti. Pažvelkite dabar į šį išdėstymą. Abrahamas pavadino šį Žmogų, kuris su juo kalbėjosi: „Elohim“. Hebrajiškas žodis *Elohim* reiškia „Visagalis, Tas, kuris yra Amžinas“, - Elohimas, pats Dievas!

²⁰⁵ Pradžioje, Pradžios 1, pasakyta: „Pradžioje Dievas...“ Paimkime hebrajišką žodį ten ar, greičiau, graikišką žodį: „Pradžioje *Elohimas* sukūrė dangų ir žemę“.

206 Čia, Jis, Pradžioje, maždaug apie 22 čia, Jis vėl sako, ar—ar 20, Jis pasakė, ir pavadino šį Žmogų vardu „Elohim“. Kodėl Jis taip padarė? Dievas buvo žmogaus kūne, kuris atsisėdo su Abrahamu ir valgė sumuštinį su jautiena, gėrė pieną ir valgė duoną. Pats Dievas, ir išnyko tiesiai priešais Abrahamą.

207 Tačiau Jis davė jam ženklą. Atkreipkite dėmesį. Ir tas ženklas buvo, kad Jis buvo atsukęs Savo nugarą į palapinę.

208 Ir prisiminkite, Abrahamas, kelias dienas prieš tai jo vardas buvo *Abramas*, o Sarah prieš tai buvo *Sara*; S-a-r-a, paskui S-a-r-a-h, ir A-b-r-a-m į A-b-r-a-h-a-m. *Abrahamas* reiškia „tautų tėvas“.

209 Taigi, dabar stebėkite labai atidžiai, ir mes pamatysime išsidėstymą valandos, kurioje mes dabar gyvename, kaip Jėzus mums pasakė, kad ieškotume šio išdėstymo. Mes pamatėme, kad visa kita yra teisinga; dabar pažiūrėkime į karališkąją Sėklą, kokią išdėstymą jie turėjo pamatyti.

210 Taigi, šis Žmogus pasakė: „Abrahamai, kur tavo žmona, Sarah?“

Ir Abrahamas atsakė: „Ji yra palapinėje, už Tavęs“.

211 Taigi, Jis niekada nebuvo jos matęs. Iš kur Jis žinojo, kad jo vardas buvo *Abrahamas*? Iš kur Jis žinojo, kad jos vardas *S-a-r-a-h*? „Abrahamai, kur yra tavo žmona, Sarah?“

Atsakė: „Ji yra palapinėje, už Tavęs“.

212 Jis tarė: „Aš. . .“ „Aš, - asmeninis įvardis, - Aš aplankysiu tave pagal pažadą. Tavo žmona turės tą kūdikį. Tu pasitikiėjai Manimi, dabar Aš įvykdysiu tai“.

213 Ir Sarah, palapinėje, už nugaros, slapta klausėsi ar tiesiog pasiklausė, kaip jūs tai pavadinsite, klausydamosi pro palapinę, ji nusijuokė savyje, ir ji tarė: „Dabar, man senai moteriškai, kokia aš esu, turėti malonumą su savo viešpačiu; ir jam taip pat esant senam, šimto metų? Nors, to nebuvo nutikę jau daugelį metų“.

214 Ir Žmogus, Ž-m-o-g-u-s, sėdėjo ten, valgė, žmogaus kūne, gėrė ir valgė kaip eilinis žmogus; su dulkėtais ant Jo drabužiais, ir Jo kojos buvo dulkėtos, ir Abrahamas jas nuplovė. Pats Dievas, apsižvalgė ir tarė: „Kodėl Sarah juokėsi, palapinėje, *tai* sakydama?“ Jis žinojo, galėjo išvelgti Saros mintis palapinėje, esančioje už Jo. Ar tai tiesa?

215 Taigi, kai karališkoji Abrahamo sėkla atėjo į žemę, kokią ženklą Jis parodė? Žmogaus Sūnus. Viena dieną pas Jį atėjo Simonas; jį atvedė Andriejus. Jis tarė: „Tavo vardas Simonas. Tu esi Jonos sūnus“, - Jis pasakė. Suprantate, tai padarė iš jo tikintįjį.

216 Pilypaš nuėjo ir rado Natanaelį, sugrižo. Pasakė: „Ateik pažiūrėti Žmogaus, Kurį mes—mes radome: Jėzų iš Nazareto, Juozapo sūnų“.

217 Jis atsakė: „Taigi, palaukite minutėlę. Ar gali būti kas nors gero iš to fanatizmo?“

Jis tarė: „Ateik ir pažiūrėk“.

218 Taigi, kai Pilypas su Națanaeliu atėjo Jėzaus Akivaizdon, Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Štai izraelitas, kuriame nėra jokios klastos“.

Jis paklausė: „Rabi, iš kur Tu mane pažįsti?“

219 Atsakė: „Prieš Pilypui tave pašaukiant, kai tu buvai po medžiu, Aš mačiau tave“.

220 Jis tarė: „Rabi, Tu esi Dievo Sūnus. Tu esi Izraelio Karalius!“

221 Kai prie šulinio nedidukė moteris, savo amoralioje būklėje, priėjo, pasisemti vandens, atviroje vietovėje, panašioje kaip ši. Jėzus buvo išsiuntęs savo mokinius, kad šie nupirktų maisto. Kai ji atėjo pasisemti vandens, Jis tarė: „Atnešk Man atsigerti, moteriške“.

222 Ji atsakė: „Nepridera Tau taip kalbėti. Mes čia turime segregaciją. Taigi, jūs žydai, neturite nieko bendra su mumis, samariečiais; mes neturime nieko bendra su jumis“.

223 Jis atsakė: „Bet, moterie, jeigu tu žinotum, su kuo tu kalbi, tu paprašytum Manęs gerti. Aš duočiau tau vandens, kurio tau nereiktų semti iš čia“.

224 Jis surado, kokia jos būklė, kas tai buvo. Jis pasakė: „Eik pasiimk savo vyrą ir ateikite čia“.

Ji atsakė: „Aš neturiu vyro“.

225 Jis pasakė: „Tu pasakei tiesą. Tu turėjai penkis, ir tas, su kuriuo dabar gyveni, nėra tavo“.

226 Ji tarė: „Pone, aš suprantu, kad Tu esi pranašas. Mes žinome, kad kai Mesijas ateis, Jis mums parodys tuos dalykus“.

Jėzus tarė: „Aš esu Jis“.

227 Po to ji nubėgo į miestą ir pasakė: „Ateikite, pažiūrėkite į Žmogų, kuris man papasakojo, ką aš esu padariusi. Argi Tai ne pats Mesijas?“

228 Žiūrėkite, Jis padarė tai prieš žydus ir prieš samariečius, bet niekada prieš pagonis. Pagonys, mes žmonės, tomis dienomis mes buvome pagonys, kitos tautos, ant nugaros nešiojo lazda, garbino stabus. Mes nelaukėme jokio Mesijo.

229 Jis pasirodo tik tiems, kurie Jo ieško, ir mes turėtume Jo ieškoti.

230 Tačiau tie, kurie tvirtino Jo ieškantys, pati bažnyčia, kai jie pamatė, kad tai padaryta, jie pasakė: „Jis - šėtonas. Jis yra ateities spėjėjas, Belzeubas!“

231 Ir Jėzus pasakė: „Ta nuodėmė jiems bus atleista“, nes Jis dar nebuvo miręs. „Bet, - pasakė, - vieną dieną ateis Šventoji Dvasia

ir padarys tą patį, ir pasakant nors vieną žodį prieš Ją - niekada nebus atleista“. Tai ši diena, kai kiekvienas žodis turi susieti kartu. „Pasakyti žodį prieš Ją; tai niekada nebus atleistas nei šiame, nei būsimajame pasaulyje“.

²³² Tai buvo karališkoji Abrahamo Sėkla. Ir štai ta karališkoji Abrahamo Sėkla, kuri ateina, dėl to Vyro atpažinimo, sėdinčio ten su Abrahamu, atėjusio įrodyti, kad tai buvo tas pats Dievas, pažadėdamas, kad šią dieną: „Kaip buvo Sodomos dienomis, taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjime, kai Jis apsiireikš Save kaip žmogaus Sūnus“. Amen. Tai yra diena, kad būtų išpildytas šis Raštas.

²³³ Pažvelkite, kokioje aplinkoje mes esame šiandien. Pažvelkite į bažnyčią, kur Dievo Sūnus... Pažvelkite į niūrią dieną. Pažvelkite į visas pranašystes. Taigi, keistas dalykas, turi pasirodyti mūsų svečiai, jeigu aplinka turi būti kaip Sodomoje.

²³⁴ Ten buvo trys vyrai, kurie atėjo, trys išskirtiniai vyrai, atsiųsti iš Dangaus. Mes pripažįstame tai. Trys; Vienas pasiliko su Abrahamu. Jie visi pradėjo nuo ten, bet vienas pasiliko su Abrahamu. Likusieji iš jų nuėjo į Sodomą. Ar ne taip? Ir Abrahamui buvo pakeistas vardas, iš Abram į Abraham. Ar tiesa?

²³⁵ Nė karto istorijoje, pasaulietinėje bažnyčioje, nėra buvę, kad būtų atėjęs evangelistas, kurio vardas baigtųsi h-a-m, iki šios dienos, Bili G-r-a-h-a-m. Ar tai tiesa? G-r-a-h-a-m, šešios raidės. A-b-r-a-h-a-m yra septynios raidės. Bet G-r-a-h-a-m yra šešios raidės, ir tai yra pasaulis, žmogus. Suprantate?

²³⁶ Pažiūrėkite, kas ten išėjo, šiandien, tai tie pasiuntiniai iš Dangaus.

²³⁷ Ar yra žemėje žmogus, kuris taip aiškiai pamokslautų apie atgailą, kaip Bili Graham? Ar buvo kada žmogus, kuris taip paveikė žmones, kaip Bili Graham? Niekada nebuvo tokio žmogaus, tarptautiniu mastu. O, Bili Sunday ir taip toliau, buvo čia, Jungtinėse Valstijose, bet Bili Graham yra žinomas visame pasaulyje. Suprantate, kur jis kviečia? Iš Sodomos.

²³⁸ Ir ten jis turi savo lydinčiąją grupę su sekmininkų bažnyčia, su Oral Robertsu.

²³⁹ Bet kaip dėl Išrinktosios grupės? Kokios rūšies ženklą jie turėtų pamatyti? Ką jie turėtų turėti? Aleliuja! „Vakaro metu bus Šviesa“. Šią dieną šis Raštas išsipildė. Šią dieną išsipildė Dievo pažadas. Mes žinome, kad tai yra Tiesa. Jis yra čia ši vakarą, kaip Jis buvo ir tuomet.

²⁴⁰ Taigi, pamokslauti tai, kaip aš ir pasakiau prieš kuri laiką, jeigu jūs ką nors pamokslaujate ir tai yra Evangelijos Tiesa, Dievas yra išpareigojęs tai patvirtinti. Ar ne taip? Taigi, jeigu taip, tegul Dievas, kuris parašė Žodį, tegul Dievas, kuris davė

pranašystę, tegul Dievas, kuris yra Žodžio Dievas, išeina ir įrodo, kad Jis vis dar yra Dievas.

²⁴¹ Kai Elijas užlipo ant kalno; stebėdamas, Eliziejus nuėjo stebėdamas Eliją, jis pasakė: „Aš noriu dvigubos dalies“. Ir apsiaustas, kuris buvo ant Elijo, nukrito ant Eliziejaus. Jis nuėjo ir padvigubino tą apsiaustą, trenkė į upę ir tarė: „Kur yra Elijo Dievas?“ Ir tas pats, kas atsitiko Elijui, atsitiko ir Eliziejui.

²⁴² Ir ta pati Evangelija, ta pati Jėga, tas pats žmogaus Sūnus, kuris buvo vakar, yra šiandien ir bus per amžius. Hebrajams 13:8. Ar jūs tikite Tuo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tuomet aš jūsų klausiu. Aš negaliu būti Juo, bet Jis yra čia. Mes esame tik nešėjai.

²⁴³ Kai kurie iš jūsų, esančių čia, kurie sergate ir esate kančiose, kurie žinote, kad aš jūsų nepažįstu, tegul Dievui dabar... jeigu aš galėsiu pakankamai nusizeminti. Jūs melskitės ir prašykite Dievo.

²⁴⁴ Aš nemanau... Čia pastate nėra maldos kortelių, ar ne taip? Ne, aš nemanau... Mes neišdaliname jokių maldos kortelių. Mes ruošiamės pravesti maldos susirinkimą... ar ligonių išgydymą, bažnyčioje. Bet, jūs melskitės.

²⁴⁵ Ir jūs žinote, kad aš esu visiškai jums nepažįstamas. Suprantate, jūs mane pažįstate, Džefersonvilyje! Aš nenoriu, kad tai padarytų žmonės iš Džefersonvilio. Aš noriu, kad tai padarytų žmonės, atvykę iš kitur. Kad pamatytume, ar Dievas vis dar apreiškia! Kad pamatytume, ar Jis vis dar tas pats vakar, šiandien ir per amžius!

²⁴⁶ Padarykite taip, kaip padarė nedidukę moteris. Jis praėjo pro šalį, ir ji pasakė: „Aš tikiu šiuo Žmogumi“. Ji turėjo kraujoplūdžio problemų, ir ji tarė: „Jeigu tik aš galėsiu paliesti Jo drabužio kraštą, aš tikiu, kad aš išgysiu“. Ar ne taip?

²⁴⁷ Dėl jos tikėjimo, tą dieną šis Raštas išsipildė. „Jis paguodė prislėgtuosius, išgydė ligonius ir luošus“.

²⁴⁸ Kai ji palietė Jo drabužį, nuėjo ir atsisėdo, Jis atsisuko ir paklausė: „Kas Mane palietė?“ Iš kur Jis žinojo, toje didžiulėje žmonių minioje, tikriausiai trisdešimt kartų didesnėje nei čia ši vakarą, jų buvo tūkstančiai? Iš kur Jis tai žinojo? Jis paklausė: „Kas Mane palietė?“ Jis pasakė tai ne šiaip sau; Jis pasakė, kadangi tai buvo tiesa. Ir Jis paklausė: „Kas Mane palietė?“ Ir Jis tiesiog apsižvalgė ir pamatė nedidukę moterį, kur ji sėdėjo ar stovėjo, kad ir kokioje padėtyje ji buvo, pasakė jai, kad jos kraujoplūdžio problema baigėsi.

²⁴⁹ Tai buvo Jėzus vakar. Toks Jis yra ir šiandien. Jūs tikite tuo?

²⁵⁰ Aš jūsų nepažįstu; Dievas pažįsta. Bet jūs turite skausmą savo šone, tai jus vargina. Teisingai. Jūs sėdite ten, meldžiatės dėl to. Ar esu jums nepažįstamas, ir mes esame nepažįstami vienas kitam? Atsistokite, jei taip. Aš jūsų nepažįstu. Tai šis vyras čia,

prie kampo, šis jaunuolis. Jums taip pat skauda gerklę. Teisingai. Jūs meldžiatės dėl to. Jūs dėl kažko nerimaujate. Jūs norite palikti susirinkimą, kadangi jūs esate tarnautojas, jūs turite kažkokių įsipareigojimų, kuriais turite pasirūpinti. Teisingai. M-hm. Ar jūs tikite, kad Dievas žino, kas jūs esate? Gerb. pone Smitai, dabar jūs galite eiti ir būti išgydytas. Jėzus Kristus jus išgydė. Eikite į savo susirinkimą; jūsų gerklę jums netrukdyt.

Ką jis palietė?

²⁵¹ Tiesiai ten gale sėdi vyras, čia; jis yra kančiose. Jam ant kairiojo plaučio yra auglys. Jis ne. . . Jis ne iš čia. Jūs buvote šachtininkas. Tai tiesa. Aš esu visiškai nepažįstamas jums. Jei tai tiesa, pamajuokite savo ranka. Auglys yra kairiajame plautyje, ir jums greitai lauku turi atlikti operaciją. Ar taip? Jūs ne iš čia. Jūs iš kito miesto. Jūs esate iš Virdžinijos. Teisingai. Ar jūs tikite, kad Dievas žino, kas jūs esate? Pone Mitchel, teisingai, eikite namo ir būkite sveikas. Jėzus Kristus jus išgydo. Paklauskite vyro! Niekada nemačiau jo savo gyvenime. Jis sėdėjo ir meldėsi.

Šią dieną šis Raštas!

²⁵² Čia yra ponias, sėdinti tiesiai čia gale, už manęs, kaip ir Sarah buvo palapinėje. Ji meldžiasi už dukrą. Atsistokite. Dukros čia nėra; ji išvykusi, dukra. Ir jums lygiai taip pat, kaip moteriškai atėjusiai pas Jėzų, kur buvo moteris, kurią visokeriopai vargino šėtonas. Moteris yra. . . mergina yra apsėsta demono. Jos čia nėra. Ji yra iš. . . Jūs esate iš Šiaurės Karolinos. Jūs tikite tuo? Ir tai tiesa, ar ne taip? Ponia Orders, jūs galite eiti namo. Jeigu jūs patikėsite visa savo širdimi, jūs rasite savo dukrą, kaip rado tuomet, kai Jėzus Kristus anomis dienomis pasakė, kad ji buvo išgydyta.

²⁵³ Šią dieną šis Raštas; Sodomos ženklas, super Sėklos ženklas, žemiškos bažnyčios ženklas! Šią dieną šis Raštas išsipildė jūsų tarpe. Ar jūs tikite tuo?

²⁵⁴ Ar jūs priimsite Jį, tiesiog dabar, kaip savo Gelbėtoją ir Gydytoją? Atsistokite, kiekvienas iš jūsų, sakykite: „Aš priimu savo išgydymą. Aš priimu Jį kaip savo Gelbėtoją. Aš priimu Jį kaip savo Karalių“. Visi atsistokite.

Šią dieną! Klausykite, draugai.

²⁵⁵ „Jis perskaitė Raštą, atidavė Bibliją atgal kunigui ir, - pasakė, - visų žmonių akys buvo nukreiptos į Jį. Ir Jis pažvelgė į juos, ir tarė: „Šiandien šis Raštas išsipildė“.

²⁵⁶ Aš perskaičiau Raštą, turėdamas tuziną ar daugiau įrodymų, kad mes gyvename paskutiniąją dieną, kartoje, kuri matys Jėzų Kristų sugrįžtantį į žemę. Ir šį vakarą aš vėl sakau jums, kad šią dieną šis Raštas išsipildė jūsų akyse.

²⁵⁷ Jūs Tusone, jūs Kalifornijoje, jūs Niujorke, prisijungę tais telefonais, šią dieną šis Raštas išsipildė jūsų akyse.

²⁵⁸ Džiaukimės ir linksminkimės, nes Avinėlio Vestuvės priartėjo, ir Jo Nuotaka . . . Jo Nuotaka pasiruošė.

²⁵⁹ Pakelkime savo rankas ir šlovinkime Jį, visi žmonės. Telaimina jus Dievas.

ŠIA DIENA ŠIS RAŠTAS IŠSIPILDĖ LIT65-0219
(This Day This Scripture Is Fulfilled)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba penktadienio vakarą, 1965 m. vasario 19 d. „Parkvju“ jaunesniojo amžiaus vidurinėje mokykloje Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Irašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org